

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน
วิชากีตาร์เบื้องต้น โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับ
การสอนแบบปกติ สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี
ในจังหวัดลำปาง

นายอภิชาติ กันต้วงศ์

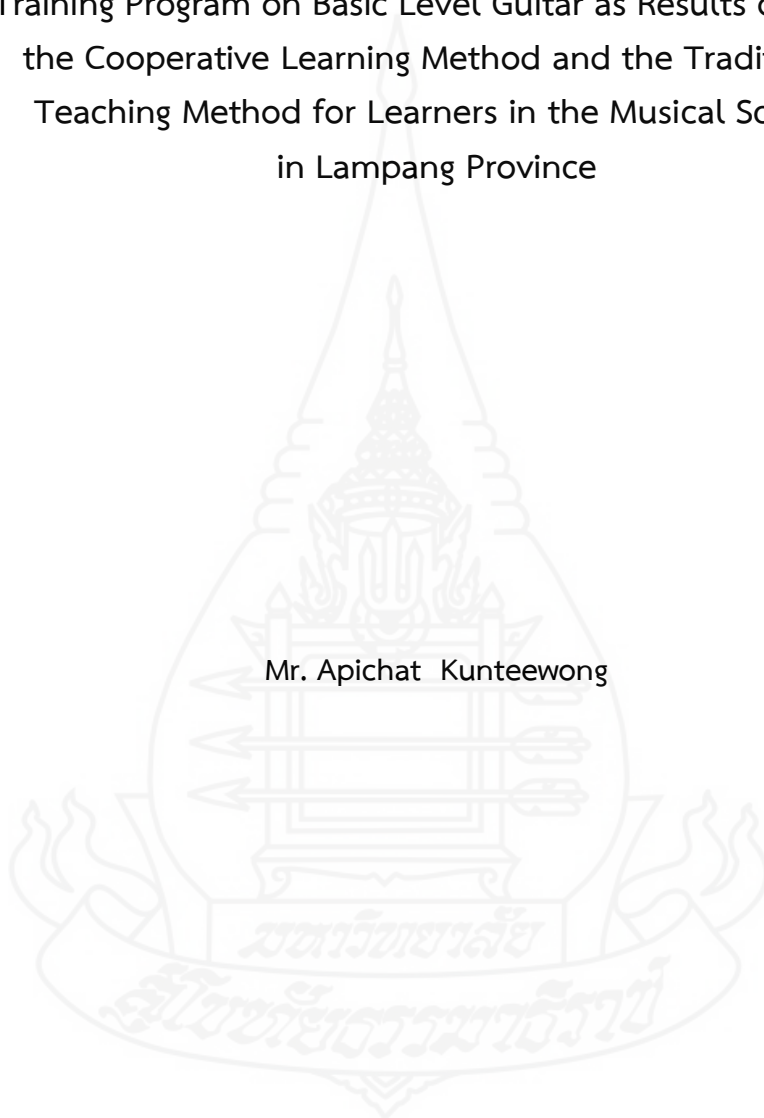

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2556

A Comparison of Learning Achievements in the Short Vocational
Training Program on Basic Level Guitar as Results of Using
the Cooperative Learning Method and the Traditional
Teaching Method for Learners in the Musical School
in Lampang Province

Mr. Apichat Kunteewong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Nonformal Education
School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2013

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น
วิชากีตาร์เบื้องต้น โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ
สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี ในจังหวัดลำปาง

ชื่อและนามสกุล นายอภิชาติ กันต้วงค์

แขนงวิชา การศึกษานอกระบบ

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. สารีพันธุ์ ศุภวรรณ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรีลักษณ์ รัตนาพันธ์

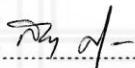
วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2557

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร. ชลทิตย์ เอี่ยมสำอางค์)

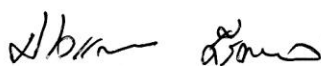
..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สารีพันธุ์ ศุภวรรณ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรีลักษณ์ รัตนาพันธ์)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. สิริวรรณ ศรีพหล)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิชากีตาร์เบื้องต้น โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี ในจังหวัดลำปาง

ผู้วิจัย นายอภิชาติ กันติวังศ์ **รหัสนักศึกษา** 2542900465

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร. สารีพันธุ์ ศุภวรรณ

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรัสลักษณ์ รัตนาพันธ์ **ปีการศึกษา** 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิชากีตาร์เบื้องต้น โดยใช้วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนแบบร่วมมือกับวิธีการสอนแบบปกติ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ และ (3) ศึกษาความคิดเห็นต่อการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิชากีตาร์เบื้องต้นของผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้เรียนในโรงเรียนดนตรีในจังหวัดลำปางจำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน กลุ่มควบคุมจำนวน 20คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบสอบถามความคิดเห็นผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบร่วมมือในระดับมาก

คำสำคัญ หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น การเรียนแบบร่วมมือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนดนตรี

Thesis title: A Comparison of Learning Achievements in the Short Vocational Training Program on Basic Level Guitar as Results of Using the Cooperative Learning Method and the Traditional Teaching Method for Learners in the Musical School in Lampang Province

Researcher: Mr. Apichat Kunteewong; **ID:** 2542900465;

Degree: Master of Education (Nonformal Education);

Thesis advisors: (1) Dr. Sareephan Suphawan, Associate Professor;

(2) Dr. Jareeluk Ratanaphan, Assistant Professor; **Academic year:** 2013

Abstract

The objectives of this research were (1) to compare learning achievements in the Short Vocational Training Program on Basic Level Guitar as results of using the cooperative learning method and the traditional teaching method; (2) to compare the pre-learning and post-learning achievements of learners who learned under the cooperative learning method; and (3) to study the learners' opinion who learned under the cooperative learning method toward learning in the Short Vocational Training Program on Basic Level Guitar.

The research population comprised 100 learners of the Musical School in Lampang province. The research sample consisted of 40 learners obtained by multi-stage sampling. They were randomly divided into an experimental group and a control group, each of which containing 20 learners. The employed research instruments were a learning achievement test, and a questionnaire on learner's opinions toward the cooperative learning method. Data were analyzed using the percentage, mean, standard deviation, t-test, and content analysis.

The research findings showed that (1) the learning achievement of learners who learned under the cooperative learning method was significantly higher than the counterpart achievement of learners who learned under the traditional teaching method at the .05 level; (2) the post-learning achievement of learners who learned under the cooperative learning method was significantly higher than their pre-learning counterpart achievement at the .05 level; and (3) learners who learned under the cooperative learning method were satisfied with their learning at the high level.

Keywords: Short Vocational Training Program, Cooperative learning, Learning achievement, Musical School

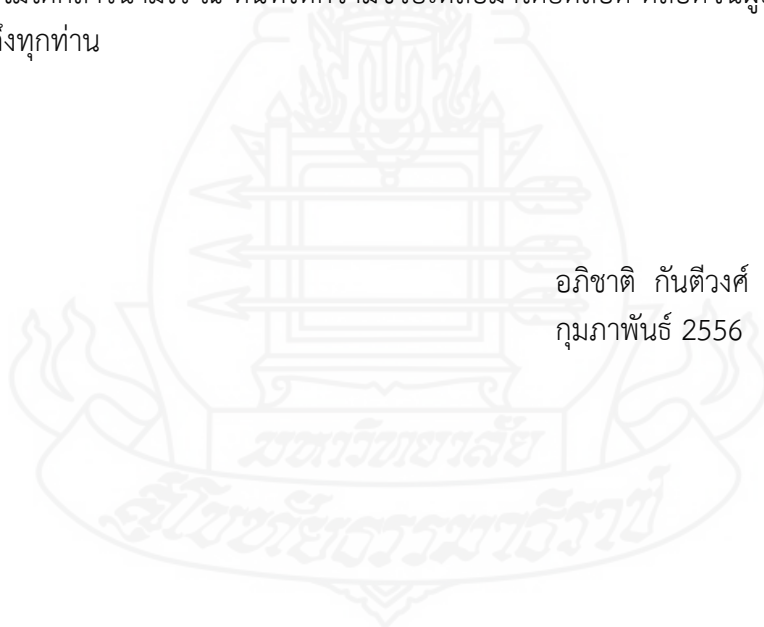
กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สารีพันธ์ุ ศุภวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จรีลักษณ์ รัตนพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นฤมล ตันธสุเรศรัษฎ์ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี และรองศาสตราจารย์ ดร. วรางคณา โตโพธิ์ไทย ที่ให้ความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำในการเรียนตลอดมา และติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร.ชลทิศย์ เอี่ยมสำอาง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา เนาว์เย็นผล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธนพชร นุตสาระ ที่ให้ความกรุณาตรวจเครื่องมือในการวิจัย และขอขอบคุณ อาจารย์จันทิศา ทนาบุตร อาจารย์นิรันดร์ ยงไสว Mr. Chris De winter ชาวเบลเยียม และนายสายฟ้า ทิพย์ศรีบุตร ที่ให้คำปรึกษาจนเสร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ธุรการโรงเรียนบ้านดนตรีลำปาง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้ที่ให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด ตลอดจนผู้เขียนตำราวิชาการที่ผู้วิจัยอ้างอิงถึงทุกท่าน

อภิชาติ กันติวังศ์
กุมภาพันธ์ 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
สมมติฐานการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
การเรียนรู้แบบร่วมมือ	4
แนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี	13
ทักษะการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้น	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	29
ขั้นตอนทดลองสอน	32
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนและกิจกรรม	38
ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ	39
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
สรุปผลการวิจัย	41
อภิปรายผลการวิจัย	41
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	48
ก แผนการสอน	49
ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ก่อนเรียน-หลังเรียน)	71
ค แบบสังเกตการประเมินทักษะการเล่นกีตาร์	77
ง ตารางแสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก	80
จ แบบตรวจสอบคุณภาพสำหรับผู้เชี่ยวชาญ	82
ฉ หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ	84
ประวัติผู้วิจัย	89

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของกุ่มทดลองและกุ่มควบคุม	37
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ กุ่มทดลอง	37
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อ การสอนแบบร่วมมือ	38

ญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	หน้า 28
-------------------------------------	---------

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 ได้ระบุถึงหลักการจัดการศึกษาว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ 2546: 5) ดังนั้น กระบวนการจัดการศึกษาให้กับประชาชนจึงควรเป็นการศึกษาที่อยู่ในลักษณะการให้ชีวิตใหม่และปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น โดยเฉพาะ การศึกษาวิชาชีพและการศึกษาพื้นฐานนับเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากจะทำให้บุคคลสามารถเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและพัฒนางานอาชีพ และชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้นได้ เป็นการพัฒนากำลังคน อันเป็นทรัพยากรที่มี ค่าของชาติ เพราะปัจจุบันประเทศไทยมีความต้องการที่จะพัฒนา เศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ปราศจากให้เยาวชนและประชาชนมีโอกาสที่จะเลือกวิถีการดำเนินชีวิต อิสระในการประกอบอาชีพ มีความสามารถในการประกอบอาชีพตามความถนัดและความต้องการ ของตนเอง (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 2550: 28) สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการจัดการศึกษาส่งเสริมการอาชีวศึกษาและ ฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับ เทคโนโลยี โดยการจัดการศึกษาวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ แผนการศึกษาแห่งชาติ นำความรู้อันเป็นสากลในทางทฤษฎีและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาให้ผู้เรียนมี ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ (สำนักงานมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ 2549: 1)

การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะใน การประกอบอาชีพของบุคคลเพื่อให้บุคคลสามารถเข้าสู่อาชีพ สามารถประกอบอาชีพหรือพัฒนา อาชีพของตนเองได้ โดยพิจารณาถึงความต้องการในการเรียนของแต่ละบุคคล และความเข้าใจใน เรื่องจิตวิทยาผู้ใหญ่ ทั้งนี้วิทยากรผู้สอนจะต้องเป็นผู้ประกอบอาชีพนั้น หรือเป็นผู้ประสบความสำเร็จ ในการประกอบอาชีพ หรือเป็นผู้ประกอบการหรือภูมิปัญญาท้องถิ่น (สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย 2550: 35)

หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น พุทธศักราช 2540 เป็นหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาพัฒนาขึ้น เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดใช้ฝึกอบรมวิชาชีพ ให้แก่ผู้เรียนนักศึกษา และ ประชาชนที่ประสงค์จะนำความรู้ความชำนาญที่ได้รับไปประกอบอาชีพ ทั้งในสถานประกอบการหรือ ประกอบอาชีพอิสระส่วนตัวหรือนำไปปรับปรุงงานที่ทำอยู่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หรือเพิ่มเติม ความรู้พิเศษสามารถนำไปปรับปรุงคุณภาพชีวิตประจำวัน หรือถ่ายโอนหน่วยกิต หน่วยการเรียนไปสู่ ในระบบโรงเรียนที่ตนเองกำลังศึกษาอยู่ได้หลักสูตรนี้ประกอบด้วยความรู้ภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ

เนื้อหาในการปฏิบัติงานเท่าที่จำเป็น โดยจะเน้นหนักในทางปฏิบัติเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีประสบการณ์จริงสามารถนำไปปฏิบัติได้เมื่อจบหลักสูตร รูปแบบหลักสูตรจะแบ่งเนื้อหาของแต่ละสาขาวิชาออกเป็นรายวิชาที่จบในตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรายวิชา ได้ตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเอง (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ 2540: 1)

โรงเรียนดนตรีที่สอนในปัจจุบัน หลักสูตรการสอนดนตรีหลายประเภท ทั้งหลักสูตรวิชา กитар เบื้องต้น เป็นหลักสูตรหนึ่งที่เปิดสอนที่มีผู้สนใจเรียนเป็นจำนวนมาก การจัดกิจกรรมการเรียนดนตรีส่วนใหญ่เป็นการเรียนที่ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดรูปแบบการเรียน เช่นสอนโดยการให้ผู้สอนสาธิต และให้ผู้เรียนฝึกทักษะตามหรือเรียนว่าการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทำให้ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมเท่าที่ควร ทำให้เกิดการเบื่อหน่ายและเลิกเรียนไปส่วนหนึ่ง ส่วนปัญหาของผู้สอนนั้น ในบางเวลาจะเกิดการขาดแคลนผู้สอนเนื่องจาก การลาออกหรือการเจ็บป่วย ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ไม่ต่อเนื่อง และเลิกเรียนไปเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ จึงน่าจะมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบเป็นกลุ่ม ร่วมกันฝึกทักษะโดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ก็น่าจะเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและเกิดความสุขสนุกสนาน ไม่ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย การสอนแบบร่วมมือ เป็นวิธีการสอนที่มีลักษณะดังกล่าว เนื่องจากมีแนวทางการเรียนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนสามารถร่วมกันเรียนรู้โดยเรียนรู้เป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือกันได้ ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนผู้สอน และขณะเดียวกันก็สร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนาน ตรงกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม วิธีการสอนแบบร่วมมือก็มีหลายวิธีการ แต่วิธีการสอนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Student Team-Achievement Division) เป็นวิธีการที่สอดคล้องกับลักษณะของการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจาก มีวิธีสอนให้ผู้เรียนที่เก่งช่วยผู้เรียนที่อ่อนกว่า โดยการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ คละเพศ นำมาศึกษาร่วมกัน ช่วยเหลือกันในการเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆกัน และส่งผลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนวิชากีตาร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ
- 2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือ

3. สมมติฐานการวิจัย

- 3.1 ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอน แบบปกติ

3.2 ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียน

3.3 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือในระดับมาก

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 100 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน

4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาวิชากีตาร์เบื้องต้น จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่

- 4.2.1 ความรู้ทั่วไปในการเรียนกีตาร์
- 4.2.2 การฝึกทักษะเล่นคอร์ตอย่างง่าย
- 4.2.3 การฝึกทักษะเล่นคอร์ตพร้อมกับจังหวะ
- 4.2.4 การฝึกปฏิบัติจากเพลงในหนังสือเพลง

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 การสอนแบบร่วมมือ หมายถึง การสอนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน ละครึ่ง ละครึ่งความสามารถ ศึกษาเนื้อหา สาระนั้นร่วมกัน ช่วยเหลือกันในการเรียน นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

5.2 การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอน โดยการสอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ โดยผู้สอนอยู่หน้าห้อง และให้ผู้เรียนเรียนรู้และฝึกปฏิบัติเป็นรายบุคคล

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ได้มาโดยการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.4 ความคิดเห็นของผู้เรียน หมายถึง ความพึงพอใจของผู้เรียน ที่มีต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.5 แผนการสอน หลักสูตรวิชาซีพระยะสั้น วิชากีตาร์เบื้องต้น หมายถึง แผนการสอน ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และการวัดและประเมินผล เพื่อให้เกิดทักษะในด้านต่างๆ ตามองค์ประกอบของหลักสูตรวิชากีตาร์เบื้องต้น

5.6 ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนวิชากีตาร์ที่โรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง

5.7 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนทั้งหมดที่ได้จากการทดสอบผู้เรียนในการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ได้แนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ สำหรับผู้เรียน ในโรงเรียนดนตรี

6.2 นำผลการวิจัย มาใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้สอนวิชากีตาร์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้าเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวคิด วิธีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น วิชากีตาร์เบื้องต้นโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับวิธีการสอนแบบปกติ สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปางตามลำดับดังนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี
3. ทักษะการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning)

1.1 ความหมายและองค์ประกอบของทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3-6 คนช่วยกันรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป เรามักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนส่วนใหญ่เรามักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกละเลยหรือมองข้ามไปต่างๆ ที่มีผลต่อการวิจัยชี้ชัดเจนว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครูและผู้ร่วมชั้น มีผลต่อการเรียนรู้มาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนมี 3 ลักษณะคือ (Johnson and Johnson, 1994: 31-32)

1.1.1 ลักษณะแข่งขันกัน ในการศึกษาเรียนรู้ ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ได้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้คะแนนดี ได้รับการยกย่องหรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่างๆ

1.1.2 ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือ แต่ละคนต่างก็ได้รับความผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้อื่น

1.1.3 ลักษณะร่วมมือกันหรือช่วยกันในการเรียนรู้ คือ แต่ละคนต่างก็รับผิดชอบในการเรียนรู้ของตน และในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกคนอื่นเรียนรู้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการใช้ลักษณะการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ ทั้งนี้เพราะในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องเผชิญสถานการณ์ที่มี 3 ลักษณะ แต่เนื่องจากการศึกษาปัจจุบันมีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบแข่งขันและแบบรายบุคคลอยู่แล้ว เราจึงจำเป็นต้องหันมาส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดำรงชีวิตด้วย

1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ได้มีความหมายเพียงว่า มีการจัดให้ผู้เรียนเข้ากลุ่มแล้วให้ทำงานและบอกผู้เรียนให้ช่วยกันทำงานเท่านั้น การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือได้ ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญครบ 5 ประการดังนี้ (Johnson and Johnson, 1994: 31-37)

1.2.1 การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (positive interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นกับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ความสำเร็จของบุคคลและของกลุ่มขึ้นอยู่กับกันละกัน ดังนั้นแต่ละคนต้องรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตนและในขณะเดียวกันก็ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นๆ ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกัน การจัดกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันนี้ทำได้หลายทาง เช่น การให้ผู้เรียนมีเป้าหมายเดียวกัน หรือให้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงาน/การเรียนรู้ร่วมกัน (positive goal inter-dependence) การให้รางวัลตามผลงานของกลุ่ม(positive reward inter-dependence) การให้งานหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน (positive resource inter-dependence) การมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานร่วมกันให้แต่ละคน(positive role inter-dependence)

1.2.2 การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face-to-face promotive interaction) การที่สมาชิกในกลุ่มมีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย สมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่างๆ ร่วมกันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

1.2.3 ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (individual accountability) สมาชิกในกลุ่มการเรียนรู้ทุกคนจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบ และพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ไม่มีใครที่จะได้รับผลประโยชน์โดยไม่ทำหน้าที่ของตน ดังนั้นกลุ่มจึงจำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบผลงาน ทั้งที่เป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม วิธีการที่สามารถส่งเสริมให้ทุกคนได้ทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่หลายวิธี เช่น การจัดกลุ่มให้เล็ก เพื่อจะได้มีการเอาใจใส่กันและกันได้อย่างทั่วถึง การทดสอบเป็นรายบุคคลการสุ่มเรียกชื่อให้รายงาน ครูสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่ม การจัดให้กลุ่มมีผู้สังเกตการณ์ การให้ผู้เรียนสอนกันและกัน เป็นต้น

1.2.4 การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (interpersonal and small-group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือ จะประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยทักษะที่สำคัญๆหลายประการ เช่นทักษะทางสังคม ทักษะการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะการทำงานกลุ่มทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหาขัดแย้ง รวมทั้งการเคารพ ยอมรับ และไว้วางใจกันและกัน ซึ่งครูควรสอนและฝึกให้แก่ผู้เรียนเพื่อช่วยให้ดำเนินงานได้

1.2.5 การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่มนี้เป็นยุทธวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้กลุ่มตั้งใจทำงาน เพราะรู้ว่าจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ และช่วยฝึกทักษะการรู้คิด (metacognition) คือสามารถที่จะประเมินการคิดและพฤติกรรมของตนที่ได้ทำไป

1.3 ผลดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผลดีต่อผู้เรียนตรงกันในด้านต่างๆ ดังนี้ (Johnson, Johnson and Holubec, 1994: 1.3-1.4)

1.3.1 มีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (*greater efforts to achieve*)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (long-term retention) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

1.3.2 มีความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น (*more positive relationships among students*)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม

1.3.3 มีสุขภาพจิตดีขึ้น (*greater psychological health*)

การเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยให้ผู้เรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความแปรผันต่างๆ

1.4 ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้ที่ใช้กันอยู่โดยทั่วไปมี 3 ประเภทคือ (ทิตินา แซมมณี 2554)

1.4.1 การเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (*formal cooperative learning groups*)

กลุ่มประเภทนี้ ครูจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้สาระต่างๆอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นหลายๆชั่วโมงติดต่อกัน หรือหลายสัปดาห์ติดต่อกัน จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

1.4.2 การเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ (*informal cooperative learning groups*)

กลุ่มประเภทนี้ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติ อื่นๆ โดยเฉพาะการสอนแบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ สอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจหรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด

1.4.3 การเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (*cooperative base groups*)

กลุ่มประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์ทำงาน/การเรียนรู้ร่วมกันมานาน จนกระทั่งเกิดสัมพันธ์ภาพที่แน่นแฟ้น

ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ มักจะมีกระบวนการดำเนินงานที่ต้องทำเป็นประจำเช่น การเขียนรายงาน การเสนอผลงานกลุ่ม การตรวจผลงาน เป็นต้น ในการทำงานเป็นกิจวัตรดังกล่าว ครูควรจัดระเบียบขั้นตอนการทำงาน หรือฝึกฝนให้ผู้เรียนดำเนินงานอย่างเป็นกิจวัตรในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้เรียกว่า “cooperative learning scripts” (Johnson, Johnson and Holubec,1:4) ซึ่งหากสมาชิกกลุ่มปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานจะเกิดทักษะที่ชำนาญที่สุด

1.5 การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน

ครูสามารถนำหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปจัดการเรียนการสอนของตนได้ โดยพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบ 5 ประการดังกล่าวข้างต้น และใช้เทคนิค วิธีการ

ต่างๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 สัมฤทธิ์ผล โดยทั่วไป การวางแผนบทเรียนและจัดวิธีการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือมีประเด็นที่สำคัญดังนี้ (Johnson, Johnson and Holubec, 1994: 1:13-1:14)

1.5.1 ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ครูสามารถนำไปวางแผนการสอนดังนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่างๆ
- 2) กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดเล็กประมาณ 3-6 คน กลุ่มขนาด 4 คนจะเป็นขนาดที่เหมาะสมที่สุด
- 3) กำหนดองค์ประกอบของกลุ่มหมายถึงการจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มซึ่งอาจทำโดยการสุ่ม หรือการเลือกให้เหมาะกับวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปกลุ่มจะต้องประกอบไปด้วยสมาชิกที่คละกันในด้านต่างๆ เช่น เพศ ความสามารถ ความถนัด เป็นต้น
- 4) กำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง ครูควรมอบหมายบทบาทหน้าที่ในการทำงานให้ทุกคน และบทบาทหน้าที่นั้นๆ จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของงานอันเป็นจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ครูควรจัดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกให้อยู่ในลักษณะพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลกัน บทบาทหน้าที่ในการทำงานเพื่อการเรียนรู้มีจำนวนมากเช่น บทบาทผู้นำกลุ่ม ผู้สังเกตการณ์ เลขานุการ ผู้นำเสนองาน เป็นต้น
- 5) จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงานและมีการปฏิสัมพันธ์กัน ครูจำเป็นต้องคิดออกแบบการจัดห้องเรียนหรือสถานที่ที่จะใช้ในการเรียนรู้ให้เอื้อและสะดวกต่อการทำงานของกลุ่ม
- 6) จัดสาระ วัสดุหรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ วิเคราะห์สาระ/งาน หรือวัสดุที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และจัดแบ่งสาระหรืองานนั้นในลักษณะที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนในการช่วยเหลือกลุ่มและพึ่งพากันในการเรียนรู้

1.5.2 ด้านการสอน ครูควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกันดังนี้

- 1) อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม ครูควรอธิบายถึงจุดมุ่งหมายของบทเรียน เหตุผลในการดำเนินการต่างๆ รายละเอียดของงานและขั้นตอนในการทำงาน
- 2) อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าความสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน งานที่คาดหวังจะมีลักษณะอย่างไร เกณฑ์ที่จะใช้ในการวัดความสำเร็จของงานคืออะไร
- 3) อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ครูควรอธิบายกฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา บทบาทหน้าที่ และระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับในการร่วมมือกันเรียนรู้
- 4) อธิบายวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม
- 5) อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย

6) ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง หากครูชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้อย่างชัดเจนว่า ต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง จะช่วยให้ผู้เรียนรู้ความคาดหวังที่มีต่อตนเองและพยายาม แสดงให้เห็นพฤติกรรมนั้น

1.5.3 ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม

- 1) ดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด
- 2) สังเกตการณ์การทำงานร่วมกันของกลุ่ม ตรวจสอบว่า สมาชิกกลุ่มมีความเข้าใจในงาน หรือบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ สังเกตพฤติกรรมต่างๆของสมาชิกให้ข้อมูลป้อนกลับ ให้แรงส่งเสริม และบันทึกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของกลุ่ม
- 3) เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของงาน และการทำงาน เมื่อพบว่ากลุ่มต้องการความช่วยเหลือ ครูสามารถเข้าไปชี้แจง สอนซ้ำ หรือให้ความช่วยเหลืออื่นๆ
- 4) สรุปการเรียนรู้ ครูควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้ที่ได้จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีความชัดเจนขึ้น

1.5.4 ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้

- 1) ประเมินการเรียนรู้ ครูประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งทางด้าน ปริมาณและคุณภาพ โดยใช้วิธีการที่หลากหลายและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน
- 2) วิเคราะห์กระบวนการทำงานและกระบวนการเรียนรู้กัน ครูควรจัดให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานของกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสเรียนรู้ที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่อง

การดำเนินงานในด้านต่างๆ ดังกล่าว เป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องทำในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่วไป ซึ่งครูแต่ละคนสามารถคิดวางแผนออกแบบการเรียนการสอนของตน โดยอาศัยวิธีการและเทคนิคต่างๆเข้ามาช่วยอย่างหลากหลายแตกต่างกันออกไปอย่างไรก็ตาม ได้มี นักศึกษาและนักคิดหลายคน ที่ได้ค้นคิดวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีรูปแบบ ลักษณะ หรือ ขั้นตอน แตกต่างกันไป เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์การเรียนรู้ต่างๆเดวิดสัน (Davidson, 1994: 13-30) ได้รวบรวมรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งที่เรียกว่า “cooperative learning” และ “collaborative learning” ที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางมาก ได้ทั้งหมด 6 รูปแบบคือ “Student Team Learning” “Learning Together” “Group Investigation” “The Structural Approach” “Complex Instruction” และ “The Collaborative Approach”

การเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 6 รูปแบบดังกล่าว มีคุณสมบัติสำคัญตรงกัน 5 ประการ คือ ทุกรูปแบบต่างก็มีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพาและเกื้อกูลกัน สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือและปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ และสามารถตรวจสอบได้ สมาชิกกลุ่มต้องใช้ทักษะการทำงานกลุ่มและการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพ ของการทำงานร่วมกัน ในส่วนที่ต่างกันนั้น มักจะเป็นความแตกต่างในเรื่องของวิธีการจัดกลุ่ม วิธีการในการพึ่งพากัน วิธีการทดสอบกระบวนการในการวิเคราะห์กลุ่ม บรรยากาศของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่ม บทบาทของผู้เรียนและครู

1.6 รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning)

1.6.1 ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson ,1974: 213-240) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งไม่ก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วย (1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน (2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (face to face interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่างๆ (3) การเรียนรู้ต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social skills) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน และ (4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) ที่ใช้ในการทำงาน และ (5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม ที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (individual accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขวางขึ้น ยังสามารถพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคม ด้านอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

1.6.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

รูปแบบนี้มุ่งช่วยให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเองและด้วยความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสร้างสัมพันธ์ รวมทั้งทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาอื่นๆ

1.6.3 กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลักๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และการให้รางวัล แตกต่างกันไป เพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะ แต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกัน คือ หลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ และมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไปในทิศทางเดียวกัน คือ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูปจะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระ และวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล เป็นประการสำคัญ

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ทั้ง 8 รูปแบบ ดังนี้ (Davidson, 1994: 13-30)

1) กระบวนการเรียนการสอนแบบจิ๊กซอว์ (JIGSAW)

(1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (home group)

(2) สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน (เปรียบเทียบได้ขึ้นส่วนภาพตัดต่อคนละ 1 ชิ้น) และหาคำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

(3) สมาชิกในกลุ่ม แยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน ตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (expert group) ขึ้นมา และร่วมกันทำความเข้าใจเนื้อหาสาระนั้นอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นที่ผู้สอนมอบหมายให้

(4) สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลับไปสู่กลุ่มบ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ศึกษาร่วมกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้ สมาชิกทุกคนก็จะได้เรียนรู้ภาพรวมของสาระทั้งหมด

(5) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้คะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนนของทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน (หรือหาค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด ได้รับรางวัล

2) *กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Student Teams-Achievement Division หรือ เอส.ที.เอ.ดี. (STAD)*

การสอนแบบ Student Teams-Achievement Division หรือเรียกย่อๆ ว่า STAD มีกระบวนการดำเนินการดังนี้

(1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

(2) สมาชิกในกลุ่ม ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหา สาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระนั้นอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบในแต่ละตอน และเก็บคะแนนของตนไว้

(3) ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ (improvement score) ซึ่งหาคะแนนพื้นฐาน ได้จากค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบย่อยหลายๆ ครั้งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำได้ และคะแนนที่ได้ ได้จากการนำคะแนนทดสอบครั้งสุดท้ายลบคะแนนพื้นฐาน

(4) สมาชิกในกลุ่ม นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกัน เป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

3) *กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Team-Assisted Individualization (TAI)*

การสอนแบบ Team-Assisted Individualization มีกระบวนการดังนี้

(1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

(2) สมาชิกในกลุ่ม ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน

(3) สมาชิกในกลุ่ม จับคู่กันทำแบบฝึกหัด ถ้าทำแบบฝึกหัดได้ 75 % ขึ้นไปให้ไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย แต่ถ้าผู้เรียนทำแบบฝึกหัดได้ไม่ถึง 75 % ให้ทำแบบฝึกหัดซ่อมจนกระทั่งทำได้ แล้วจึงไปรับการทดสอบรวบยอดครั้งสุดท้าย

(4) สมาชิกในกลุ่มแต่ละคน นำคะแนนทดสอบรวบยอดมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนกลุ่มสูงสุด กลุ่มนั้นได้รับรางวัล

4) *กระบวนการเรียนการสอนรูปแบบ Team Games Tournament หรือ ที.จี.ที. (TGT) ซึ่งมีการดำเนินการดังนี้*

- (1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน
- (2) สมาชิกในกลุ่ม ได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน
- (3) สมาชิกในกลุ่ม แยกย้ายกันเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่นโดยจัดกลุ่มอื่นแข่งขันตามความสามารถ คือ คนเก่ง ในกลุ่มแต่ละกลุ่มไปร่วมกัน คนอ่อนก็ไปร่วมกับคนอ่อนของกลุ่มอื่น กลุ่มใหม่ที่รวมกันนี้เรียกว่ากลุ่มแข่งขันตามกำหนดให้มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน

(4) สมาชิกในกลุ่มแข่งขัน เริ่มแข่งขันกันดังนี้

ก. แข่งขันกันตอบคำถาม 10 คำถาม

ข. สมาชิกคนแรกจับคำถามขึ้นมา 1 คำถาม และอ่านคำถามให้กลุ่มฟัง

ค. ให้สมาชิกที่อยู่ซ้ายมือของผู้อ่านคำถามคนแรกแรกตอบคำถาม

ก่อน ต่อไปจึงให้คนถัดไปตอบจนครบ

ง. ผู้อ่านคำถาม เปิดคำตอบ แล้วอ่านเฉลยคำตอบที่ถูกให้กลุ่มฟัง

จ. ให้คะแนนคำตอบ ดังนี้

ผู้ตอบถูกเป็นคนแรกได้ 2 คะแนน

ผู้ตอบถูกเป็นคนต่อไปได้ 1 คะแนน

ผู้ตอบผิดได้ 0 คะแนน

ฉ. ต่อไปสมาชิกกลุ่มที่สองจับคำถามที่ 2 และเริ่มเล่นตาม ขั้นตอน ข-ค ไปเรื่อยๆ จนกระทั่งคำถามหมด

ช. ทุกคนรวมคะแนนของตนเอง

ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 1 ได้โบนัส 10 คะแนน

ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 2 ได้โบนัส 8 คะแนน

ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 3 ได้โบนัส 5 คะแนน

ผู้ได้คะแนนสูงอันดับ 4 ได้โบนัส 4 คะแนน

(5) เมื่อแข่งขันเสร็จแล้ว สมาชิกกลุ่มกลับไปกลุ่ม แล้วนำคะแนนที่แต่ละคนได้รวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

5) *กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ Learning Together หรือ แอล.ที (L.T) มีกระบวนการ ดังนี้*

- (1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน
- (2) กลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ศึกษาเนื้อหาพร้อมกันโดยกำหนดให้แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ช่วยกลุ่มในการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น

สมาชิกคนที่ 1 อ่านคำสั่ง

สมาชิกคนที่ 2 หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3 หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

(3) กลุ่มสรุปคำตอบร่วมกัน และส่งคำตอบนั้นเป็นผลงานกลุ่ม

(4) ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนนั้นเท่ากันทุกคน

6) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ *Group Investigation* หรือ เรียกว่า *จี.ไอ. (G.I)* รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันไปสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้อยู่ร่วมกัน โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

(1) จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน

(2) กลุ่มย่อยศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกัน โดย

ก. แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อยๆ แล้วแบ่งกันไปศึกษาหาข้อมูล

หรือคำตอบ

ข. ในการเลือกเนื้อหา ควรให้ผู้เรียนอ่อน เป็นผู้เลือกอ่าน

(3) สมาชิกแต่ละคน ไปศึกษาหาข้อมูล/คำตอบมาให้กลุ่ม กลุ่มอภิปรายร่วมกัน และสรุปผลการศึกษา

(4) กลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียน

7) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ *Cooperative Integrated Reading And Composition* หรือเรียกย่อๆว่า *C.I.R.C*

รูปแบบ *Cooperative Integrated Reading And Composition* เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้ (Slavin,1995:104-110)

(1) ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน โดยให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านเรียงแบบร่วมกัน

(2) ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่างๆ และมีการให้คะแนน ผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนน 90% ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตร “ซูเปอร์ทีม” หากได้คะแนนตั้งแต่ 80-89 % ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

(3) ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ๆ ทบทวนศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ ตามที่ครูเตรียมไว้ให้เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามวิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

(4) หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่างๆในการอ่านเช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

(5) นักเรียนรับการทดลองการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

(6) นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

(7) นักเรียนได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง และช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และในที่สุดตีพิมพ์ผลงานออกมา

(8) นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านและหนังสือที่สนใจ และเขียนรายงานเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

8) กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ (Complex Instruction)

กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบคอมเพล็กซ์ พัฒนาขึ้นโดยเอลิซาเบธ โคเฮนและคณะ (Elizabeth Cohen) เป็นรูปแบบที่คล้ายคลึงกับรูปแบบ จี.ไอ. เพียงแต่จะเน้นการสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่มมากกว่าการทำเป็นรายบุคคล นอกจากนี้งานที่ให้อ่านก็ยังมีลักษณะของการประสานสัมพันธ์ระหว่างความรู้และทักษะหลายประเภท และเน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยการจัดงานให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องค้นหาความสามารถเฉพาะทางของผู้เรียนที่อ่อน โคเฮน เชื่อว่า หากผู้เรียนได้รับความรู้ที่ตนมีความถนัดในด้านใด จะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองในด้านอื่นๆด้วย รูปแบบนี้จะไม่มีการใช้กลไกของการให้รางวัล เนื่องจากผู้เรียนสามารถจูงใจผู้เรียนแต่ละคนอยู่แล้ว

รูปแบบการเรียนการสอนที่ได้คัดสรรมานำเสนอไว้บทนี้ล้วนเป็นรูปแบบที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ และส่งผลต่อประสิทธิภาพในการสอนและการเรียนรู้ทั้งสิ้นหากผู้สอนให้ความสนใจและพยายามศึกษาให้เข้าใจ และลองนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของรูปแบบนั้นๆ จะสามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นกับผู้เรียนจะเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการคิดมากขึ้นและเกิดการพัฒนาอย่างรอบด้าน

2. แนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี

2.1 ความหมายของดนตรี

คำว่า “ดนตรี” มีความหมายกว้างขวางมาก อาร์เทอร์ จาคอบส์ (Arthur Jacobs) ได้ให้คำจำกัดความของดนตรีว่าเป็นศิลปะของการนำเสียงต่างๆ มาเรียงต่อเนื่องกันอย่างไพเราะและแสดงออกถึงอารมณ์ได้ นักปรัชญาบางท่าน เช่น เกอเธ่ (Goethe) กล่าวว่า ดนตรี คือ การยกและเพิ่มระดับความสูงส่งในการแสดงออก เฮอร์เบิร์ต สเปนเซอร์ (Herbert Spencer) นักปราชญ์ชาวอังกฤษกล่าวว่า ดนตรี คือ จุดสุดยอดของศิลปะ โรแมง โรลองด์ (Romain Rolland) กล่าวว่า ดนตรี คือ คำพูดอันอมตะ ในทรวงของคีตกวี เช่น เมนเดลโซห์น (Mendelssohn) กล่าวว่า ดนตรี คือ อาณาเขตที่คำพูดไม่สามารถไปถึงได้ ไชคอฟสกี (Tchaikowsky) ให้ความเห็นว่า ดนตรี คือ สิ่งที่ทำให้เราารู้ถึงความงามซึ่งเราไม่สามารถหาได้ในโลกไหนอีก โนโนเอช (Doniach) กล่าวว่า เสียงใดก็ตามที่เราได้ฟังแล้วเกิดความรู้สึกไพเราะพอใจที่จะฟัง นั่นคือเสียงดนตรี ซึ่งโกวิทย์ ชันธศิริ ได้ให้ความหมายของดนตรีเป็น 2 หัวข้อดังนี้

2.1.1 ดนตรีทั่วไป (Commercial music and entertainment music)

ดนตรีประเภทนี้ หมายถึง ดนตรีที่เกิดมาพร้อมมนุษย์ตั้งแต่ยุคแรกๆ และพัฒนาสืบเนื่องมาจนถึง

ปัจจุบัน มนุษย์รู้จักทำเสียงดนตรีและร้องรำตามธรรมชาติ เช่น ปรบมือ เคาะไม้ เป่าเขา ผีวปาก ฯลฯ ตั้งแต่ยังอยู่ในถ้ำ ในป่า และดนตรีก็มีบทบาทเกี่ยวข้องกับมนุษย์เรื่อยมา กลายเป็นเพลงประเภทต่างๆ เช่น เพลงพื้นเมือง เพลงลูกทุ่ง เพลงปลุกใจ เพลงกล่อม เพลงรัก รวมทั้งเพลงโฆษณา เพลงเหล่านี้สามารถตอบสนองอารมณ์ต่างๆ ของมนุษย์ได้ เช่น รัก โกรธ เกลียด กลัว โศกเศร้า ดีใจ เสียใจ ฯลฯ ซึ่งเพลงเหล่านี้จะมีในทุกชาติทุกภาษา ดนตรีทั่วไปนอกจากจะหมายถึง ดนตรีที่มนุษย์สร้างขึ้นแล้ว ดนตรีที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น เสียงลมพัด เสียงน้ำตก เสียงนกร้อง เสียงคลื่นกระทบฝั่ง ฯลฯ และเสียงเหล่านี้ทำให้มนุษย์เกิดสุนทรียะ ก็จัดเป็นดนตรีทั่วไปได้เช่นเดียวกัน

2.1.2 ดนตรีคลาสสิก (Classical music) หมายถึง ดนตรีที่ถือว่าเป็นศิลปะศาสตร์ชั้นสูง วัฒนาการมาจากดนตรียุคแรก ดนตรีประเภทนี้ เป็นดนตรีที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง ดนตรีชนิดนี้ มิใช่มีเพียงเสียงสูงๆ ต่ำๆ หรือเป็นเสียงจากธรรมชาติ หรือเป็นเพลงที่แต่งขึ้นมาตามใจชอบ แต่เป็นดนตรีที่เป็นทั้งวิทยาศาสตร์ และศิลปะศาสตร์ชั้นสูง

สรุปได้ว่า ดนตรี หมายถึง เสียงที่เกิดจากธรรมชาติที่ไพเราะอย่างหนึ่ง กับเสียงที่มนุษย์นำมาดัดแปลง แก้ไข ให้ประณีตงดงาม และไพเราะ เพื่อเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด และอารมณ์อีกอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า ดนตรี เป็นศิลปะแขนงหนึ่งซึ่งแสดงออกในด้านความงามของการแสดง ความไพเราะของเสียง แสดงออกถึงอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด อันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ซึ่งจะขาดเสียมิได้

2.2 บทบาทของดนตรีที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์

ดนตรี มีบทบาทเกี่ยวข้องกับมนุษย์เกือบทุกขั้นตอน อาจกล่าวได้ว่าดนตรีและนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ดนตรีและนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ดนตรีเป็นสื่อในการระบายออกถึงความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ ดังจะได้อธิบายต่อไปนี้

2.2.1 ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ ดนตรีเกิดมาพร้อมๆ กับมนุษย์ ดังจะเห็นได้ว่าดนตรีมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ จนถึงปัจจุบัน ดนตรีเกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย ดังตัวอย่างของเสียงเพลงร้องที่แสดงออกถึงประเพณีของแต่ละสังคม เสียงเพลงที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา หรือเสียงเพลงในการทำงานการแสดงหรือการละเล่นต่างๆ แม้ในสมัยดึกดำบรรพ์ ดนตรีก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ดังจะเห็นพวกคนป่าเต้นรอกองไฟ ตีกลองร้องวิงวอนต่อเทพเจ้า ชายหนุ่มจะร้องเพลงเกี่ยวสาว พวกทาสจะผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยด้วยเสียงเพลง แม่กล่อมลูกโดยใช้เพลง ปัจจุบันแม้ในการบำบัดโรควัยไข้เจ็บ หรือในด้านเศรษฐกิจ การโฆษณาขายสินค้า และการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดก็ยังคงใช้ดนตรีและนาฏศิลป์

2.2.2 ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรม ดนตรีจะสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชาติ เริ่มตั้งแต่มนุษย์มีการรวมตัวกันเป็นปึกแผ่น ยกตัวอย่างจากดนตรีเป็นส่วนหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงการรวมตัวเป็นชาติไทย เช่น ถ้าเราพิจารณาจากเครื่องดนตรี ทำนองเพลง และทำรำ เราจะสังเกตได้ว่าเครื่องดนตรีไทยบางอย่างหรือทำรำบางท่า มีส่วนคล้ายกับประเทศแถบเอเชียด้วยกัน เช่น ลาว พม่า เขมร จีน อินเดีย แม้แต่ทำนองเพลงไทยบางเพลงก็มีการเลียนสำเนียงของต่างชาติต่างๆ สิ่งเหล่านี้แสดงว่าประเทศไทยเคยมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับประเทศดังกล่าว และมีการแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตามถึงแม้ศิลปะบางด้านจะมีการผสมผสานกับต่างชาติ แต่

ลักษณะเด่นที่แสดงความเป็นไทย เช่น ท่วงทำนองเพลง สีลา ทำรำ เครื่องดนตรี ก็แสดงออกอย่างชัดเจนถึงลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ของชาติ อันแสดงถึงความเป็นเอกราชของไทยที่ไม่เคยตกอยู่ในอำนาจของต่างชาติ ตรงกันข้าม ถ้าชาติใดตกอยู่ใต้อิทธิพลของชาติอื่น ดนตรีก็จะมีลักษณะผสมผสาน เช่น ดนตรีของชาวเม็กซิกัน จะมีดนตรีของชาวสเปนผสมอยู่ด้วย นี่ไม่ใช่เหตุบังเอิญ แต่เพราะเม็กซิกันถูกประเทศสเปนเข้าครอบครองเป็นเวลานาน เราจึงได้ยินเสียงคาสตาเนตส์ (Castanets) ของสเปน ผสมในดนตรีของชาวเม็กซิกัน แม้แต่ดนตรีของชาวอเมริกันจะพบว่า มีเพลงพื้นบ้านจากอังกฤษผสมผสานกับเสียงโอตครวญของพวกผิวดำ เพราะชาวอเมริกันคือพวกที่มาจากยุโรปตะวันตกหลายพวก เพลงต่างๆ จึงถ่ายทอดและปะปนกัน เป็นมรดกตกทอดของชาวอเมริกันนั่นเอง จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ดนตรีและนาฏศิลป์เป็นส่วนหนึ่งซึ่งแสดงออกถึงวัฒนธรรมและความเป็นมาของชาติ นอกจากนี้ ดนตรีและนาฏศิลป์ยังแสดงออกถึงลักษณะนิสัยของมนุษย์ในแต่ละสังคม เช่น เพลงไทยและนาฏศิลป์ไทย มีลีลาอ่อนช้อย นุ่มนวล แสดงว่าคนไทยมีความประณีต รักสวย รักงาม แฝงด้วยจินตนาการและศิลปะอันละเอียดอ่อน เป็นต้น

2.2.3 ดนตรีเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ การแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ สามารถแสดงออกได้หลายรูปแบบ เช่น แสดงออกด้าน โคลงฉันท์ กาพย์ กลอน มนุษย์จะใช้ดนตรีเป็นสื่อ เพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ เช่น ความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกจะออกมาในลักษณะเพลงกล่อม ความรักของชายหญิงจะออกมาในลักษณะของเพลงรัก ความรักชาติก็จะออกมาในลักษณะของเพลงปลุกใจ หรือความเศร้าโศกจากการสูญเสีย การพลัดพลาดจากคนรัก ความทุกข์จากสงคราม การสรรเสริญ ความเห็นดีเห็นชอบ ความกลัว ก็จะออกมาเป็นภาษาดนตรี มีบางคนกล่าวว่า แม้มนุษย์จะสามารถแสดงออกซึ่งความรู้สึกของตนเองได้ โดยใช้สัญลักษณ์อื่นซึ่งอาจจะเป็นคำพูดหรือภาพวาดก็ตามแต่ไม่เหมือนดนตรี เพราะดนตรีไม่มีคำจำกัดความที่แน่นอน ทุกคนสามารถเข้าใจดนตรีไปได้หลายทาง แล้วแต่การตีความของแต่ละคน นาฏศิลป์ก็เป็นภาษาหนึ่ง ที่แสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์เช่นเดียวกัน

จากเหตุผลดังกล่าว ย่อมแสดงให้เห็นแล้วว่า ดนตรีและนาฏศิลป์มีความเกี่ยวข้องกับตลอดชีวิตมนุษย์ ดนตรีช่วยให้มนุษย์มีชีวิตที่สมบูรณ์ ลดความเครียดทางอารมณ์ ทำให้เกิดภาวะสมดุลในจิตใจ ช่วยให้มีความสุข สนุกสนาน ร่าเริง ฯลฯ เมื่อดนตรีและนาฏศิลป์ มีความจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์ดังกล่าว เราจึงต้องจัดประสบการณ์ต่างๆ ทางดนตรีและนาฏศิลป์ให้เด็กเรียนรู้ ความเข้าใจและทักษะพื้นฐานทางด้านนี้ไปใช้ในชีวิตต่อไปได้

2.3 จุดประสงค์ของการเรียนการสอนดนตรี การเรียนการสอนดนตรีระดับประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ มุ่งให้ผู้เรียน รู้จักความงาม ความไพเราะ รู้จักแสดงออกทางศิลปะ รู้คุณค่า ซึ่งชื่นชม และรักษาศิลปวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นหลักสูตรดนตรี จึงได้กำหนดจุดประสงค์เฉพาะ ไว้ดังนี้

2.3.1 ให้รู้จักคุณค่าของประสบการณ์ทางดนตรี ตลอดจนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน จุดประสงค์นี้มุ่งให้ผู้เรียนรู้คุณค่าของดนตรี รู้ว่าดนตรีมีความสัมพันธ์กับชีวิตมนุษย์และสามารถนำดนตรีไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.3.2 ให้มีความรู้ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับดนตรี จุดประสงค์ข้อนี้ มุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางดนตรีพอสมควร ซึ่งความรู้ความเข้าใจและทักษะที่ได้รับจะช่วยให้เป็นพื้นฐานในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

2.3.3 ให้มีโอกาสนักพัฒนาตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมดนตรี ความถนัดและความสนใจของตน จุดประสงค์ข้อนี้มุ่งให้ผู้เรียนได้สำรวจกิจกรรมต่างๆ ทางดนตรี และเมื่อสนใจและมีความสามารถในด้านใด ผู้เรียนก็สามารถพัฒนาความสามารถนั้นให้ก้าวหน้าต่อไปได้ นอกจากนี้การได้รับประสบการณ์ต่างๆ ทางดนตรี ยังทำให้ผู้เรียนสามารถร่วมกิจกรรมทางดนตรีกับผู้อื่นได้ อันเป็นการช่วยในการปรับตัวเข้ากับผู้อื่นและมีโอกาสแสดงออกตามความสนใจและความถนัดด้วย

2.3.4 ให้แสดงออกตามความคิดและจินตนาการของตน จุดประสงค์ข้อนี้มุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้และทักษะทางดนตรี เพื่อจะได้สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับมาแสดงออกตามความคิดและจินตนาการของตนเอง อันเป็นการสร้างเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีโอกาสระบายความรู้สึกนึกคิดของตนเองตามต้องการ

2.3.5 ให้รู้จักดนตรีของชาติตนและของชาติอื่น จุดประสงค์ข้อนี้มุ่งให้ผู้เรียนรู้ถึงคุณค่าของดนตรีประจำชาติ รู้ว่าดนตรีสามารถแสดงเอกลักษณ์ของชาติ แสดงวัฒนธรรม ประวัติความเป็นมาของชาติ ซึ่งการที่จะเกิดความเข้าใจและรู้คุณค่านั้นผู้เรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีของไทย ทั้งประวัติความเป็นมา และให้มีทักษะพื้นฐาน เพื่อสร้างค่านิยมและการยอมรับในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของไทย นอกจากนี้เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ดนตรีและนาฏศิลป์ของชาติอื่นเพื่อจะได้รับรู้คุณค่าของศิลปะชาติอื่นด้วย

2.3.6 ให้นำประสบการณ์ทางดนตรีไปใช้ส่งเสริมและปรับปรุงบุคลิกภาพ จุดประสงค์ข้อนี้ มุ่งให้ประสบการณ์ทางดนตรีเป็นสื่อช่วยในการพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียนนั่นคือ ประสบการณ์ทางความเชื่อมั่นในตนเอง และสร้างเสริมบุคลิกภาพ นอกจากนี้การฝึกปฏิบัติทางดนตรี ด้วยท่าทางและลักษณะที่ถูกต้องก็เป็นการสร้างเสริมบุคลิกภาพของผู้เรียนให้กับผู้เรียนได้อีกประการหนึ่ง

จากจุดประสงค์ดังกล่าว ครูจะเป็นบุคคลสำคัญยิ่งในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับจุดประสงค์ของหลักสูตร ครูต้องพยายามจัดกิจกรรมต่างๆ ทางดนตรีให้เด็กได้สัมผัส ได้ทดลอง ได้ค้นคว้าและปฏิบัติ เพื่อเด็กจะได้มีประสบการณ์มีทักษะพื้นฐานทางดนตรี และเป็นการให้โอกาสเด็กได้สำรวจความสนใจและความถนัดด้านดนตรีส่วนตนด้วย ครูต้องพยายามส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางดนตรีให้เด็กด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อนำเด็กไปสู่การค้นคว้าและค้นพบสิ่งใหม่ๆ ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ดนตรีไทยเป็นสิ่งสำคัญในการแสดงเอกลักษณ์ของชาติ ขณะเดียวกันเราก็ต้องมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับต่างชาติ ดังนั้นเด็กจึงควรเรียนรู้ศิลปะดนตรีของชาติไทยและชาติอื่น เพื่อจะได้มีความรู้ความเข้าใจรู้คุณค่าและพยายามรักษาสมบัติของชาติ และยังมีความเข้าใจในศิลปะของต่างชาติด้วย

2.4 แนวทางการจัดการเรียนการสอนดนตรีตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช

2521

การจัดการเรียนการสอนดนตรีตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 นั้น นอกจากครูจะต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ของการเรียนการสอนอย่างดีแล้ว ครูย่อมต้องมีความรู้ในด้านเนื้อหา มีความรู้ในด้านการจัดกิจกรรม และมีความรู้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนซึ่งจะกล่าวในแต่ละหัวข้อดังนี้

2.4.1 เนื้อหาของหลักสูตร

จากหลักการของหลักสูตรที่ว่า เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน มุ่งให้ผู้เรียนเอาไปใช้ และสร้างเอกภาพของชาติ เด็กจึงควรได้เรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไปเพื่อจะได้นำไปใช้ได้ สำหรับเนื้อหาซึ่งหลักสูตรได้กำหนดไว้นั้นมีลักษณะดังนี้คือ

1. เป็นเนื้อหาที่ทุกคนเรียนได้
2. เป็นเนื้อหาที่ทุกคนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
3. เป็นเนื้อหาที่แสดงเอกภาพของชาติ

เกี่ยวกับเนื้อหาทางด้านดนตรีนั้น เมื่อพิจารณาโครงสร้างของดนตรีเราพบว่า ประกอบด้วย จังหวะ ทำนอง การประสานเสียง รูปแบบ (Form) แต่พื้นฐานสำคัญอันเป็นจุดเริ่มต้นของดนตรี คือ จังหวะ ดังนั้นเนื้อหาสำคัญของดนตรีระดับประถมศึกษาจึงเน้นที่ จังหวะ มากกว่าองค์ประกอบส่วนอื่น

เนื้อหาอีกด้านหนึ่งเกี่ยวกับการแสดงเอกภาพของชาติ คือ การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราว และประวัติความเป็นมาของดนตรี เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้ประวัติความเป็นมาของบรรพบุรุษ รู้ว่าดนตรีเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกอารมณ์ รู้ว่าดนตรีมีคุณค่า เป็นส่วนหนึ่งของชาติ แสดงวัฒนธรรม รู้ว่าดนตรีมีความสัมพันธ์กับมนุษย์ เช่น ใช้ในการทำงาน การละเล่น แสดงความรักชาติ ศาสนา หรือใช้ในพิธีการต่างๆ ดังนั้น เนื้อหาทางด้านนี้จึงกว้างขวางและครอบคลุมดนตรีประเภทต่างๆ เช่น เกี่ยวกับเครื่องดนตรี วงดนตรี เพลงพื้นเมือง เพลงไทยอมตะ เพลงปัจจุบัน เป็นต้น อย่างไรก็ตามเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้นจึงควรให้เรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีและนาฏศิลป์ของชาติอื่นด้วย

2.4.2 กิจกรรมดนตรี

การจัดการเรียนการสอนดนตรีนั้น กิจกรรมทางดนตรีนับเป็นส่วนสำคัญยิ่ง เนื่องจากวิชานี้นั้นภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เน้นความรักดนตรีมากกว่าทักษะ และเน้นลักษณะนิสัยมากกว่าความรู้ความสามารถ ด้วยเหตุนี้ การจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กได้มีประสบการณ์ ได้สัมผัส ได้ทดลอง ได้ค้นคว้า ได้ปฏิบัติ จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการช่วยให้เด็กเรียนด้วยความสนุกสนาน พอใจ และรักวิชาดนตรีนาฏศิลป์ ผลจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ จะช่วยให้เด็กสามารถร่วมกิจกรรมทางดนตรีและนาฏศิลป์กับผู้อื่นได้ ช่วยให้เด็กเกิดความสุข และภูมิใจในความสำเร็จของตน และสามารถนำความสามารถนี้ไปใช้ในชีวิตต่อไปได้

กิจกรรมดนตรีมีหลายแบบ หลายอย่างให้เด็กได้เลือกความความสนใจและความถนัด ได้แก่

1. การฟังเพลง
2. การร้องเพลง
3. การเล่นดนตรี
4. การเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะและเสียงดนตรี
5. การคิดสร้างสรรค์ทางดนตรี
6. การอ่านและเขียนโน้ต

สำหรับกิจกรรมดนตรีที่หลักสูตรกำหนดไว้มี 4 กิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมเน้นจังหวะ
2. กิจกรรมเน้นการร้องเพลง
3. กิจกรรมเน้นการฟัง

สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมดนตรีของเด็กประถมศึกษา คือ ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นคุณลักษณะนิสัยที่ดีงาม ละเอียดอ่อน ความเป็นคนที่สมบูรณ์และเพื่อความพอใจส่วนตน มิใช่เพื่อความสมบูรณ์ถูกต้อง หรือเพื่อความเป็นศิลปิน ดังนั้น กิจกรรมดนตรีที่จัดให้เด็กมีประสบการณ์จึงเป็นเพียงความรู้และทักษะพื้นฐานให้เด็กเรียนรู้และปฏิบัติ อันเป็นสื่อนำไปสู่คุณลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์เท่านั้น

2.4.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์ ครูต้องทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่า ดนตรีเป็นสิ่งที่สนุกสนาน น่ารื่นรมย์ น่าพอใจ และประสบการณ์ต่างๆ เป็นสิ่งที่เขาปรารถนาชั่วโมงดนตรีควรเป็นชั่วโมงดนตรีควรเป็นชั่วโมงที่เด็กมีความสุข ได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ที่เขาพอใจ เป็นชั่วโมงแห่งการค้นคว้า มิใช่การเลียนแบบ หรือเป็นการฝึกทักษะที่ซ้ำๆ ซากๆ อันนำไปสู่น่าย ประสิทธิภาพทางดนตรีที่เด็กได้รับ ควรเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ และทำให้ก้าวหน้าทางดนตรี พร้อมทั้งเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ด้วย

ในการจัดการเรียนการสอนสิ่งที่ครูจะต้องคำนึงถึงก็คือ การนำความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม สติปัญญา และความเจริญทางดนตรีมาช่วยในการวางโครงการสอน เช่น

- 1) ด้านร่างกาย ควรพิจารณาว่า เครื่องดนตรีที่ได้เล่นนั้นเหมาะสมกับวุฒิภาวะทางร่างกายของเด็กหรือไม่ เพลงที่นำมาสอน มีช่วงเสียงเหมาะสมกับระดับเด็กหรือไม่ การเคลื่อนไหวร่างกายประกอบดนตรี เหมาะสมกับวัยเด็กหรือไม่
- 2) ด้านอารมณ์และสังคม ครูต้องเข้าใจว่าเด็กแต่ละวัยมีวุฒิภาวะทางอารมณ์และสังคมต่างกัน เช่น เด็กเล็กจะคิดถึงตนเองเป็นศูนย์กลางเด็กโตจะมีความคิดกว้างไกลออกไป ต้องการเพื่อนต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ฯลฯ การจัดประสบการณ์ทางดนตรีให้เด็กแต่ละวัยจึงมีความแตกต่างกัน
- 3) ด้านสติปัญญา ครูต้องนำกระบวนการการเรียนรู้มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจได้ชัดเจนและรวดเร็ว โดยเฉพาะเด็กเล็กต้องให้เด็กได้รับรู้หลายๆ ทางเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจ เช่น จะสอนเรื่องจังหวะเด็กก็ควรได้ทำกิจกรรมทั้งการร้องเพลง การเล่นดนตรี การเคลื่อนไหวร่างกาย การดูภาพประกอบ เป็นต้น หรือเนื้อหาที่เป็นนามธรรมก็พยายามให้เป็นรูปธรรม เช่น ความสั้น-ยาวของเสียง อาจใช้ขีดเส้นสั้น-ยาวแทน หรือระดับเสียงสูง-ต่ำ อาจใช้มือแสดงความสูง-ต่ำของเสียง เป็นต้น
- 4) ด้านความเจริญทางดนตรี ครูต้องยอมรับว่า ความสามารถทางดนตรีของเด็กแต่ละระดับต่างกัน เด็กเล็กๆ จะตอบสนองดนตรีง่าย ๆ วิธีการใหม่ๆ ได้มากขึ้นตามลำดับ ดังนั้น ความสามารถทางดนตรีของแต่ละระดับจึงมีความแตกต่างกัน

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนดนตรีและนาฏศิลป์จึงจะต้องคำนึงถึง
วุฒิภาวะทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และความเจริญทางดนตรีของเด็กด้วย

5) วิธีการสอน การเรียนการสอนด้านดนตรีและนาฏศิลป์ตามหลักสูตร
ประถมศึกษา 2521 จะได้ผลต่อเมื่อครูเข้าใจวิธีการสอนในแนวใหม่ดังนี้

(1) ให้เด็กได้ปฏิบัติก่อนแล้วจึงสรุปเป็นทฤษฎีโดยวิธีการนี้ เด็กจะมีความเข้าใจอย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้ด้วย ยกตัวอย่างเช่น การสอนให้เด็กรู้จักค่าของโน้ตตัวกลม ตัวขาว ตัวดำ และตัวเข็บ็ต ครูอาจให้เด็กตบมือตามเสียงที่ได้ยินของแต่ละตัว ในที่สุดเขาจะสามารถเปรียบเทียบได้ว่าตัวไหนมีความยาว-สั้น อย่างไร หรือต้องการให้เด็กเรียนรู้สัญลักษณ์ความดัง-เบาของเพลง อาจให้เด็กฟังเพลงที่มีลักษณะนี้และให้เขาสังเกตว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร หรือต้องการให้เด็กรู้จักความเร็ว-ช้า แล้วจึงนำเข้ามาสรุปเป็นทฤษฎี เป็นต้น

(2) สอนให้เด็กเกิดความคิดสร้างสรรค์ คือให้โอกาสเด็กในการคิดด้วยตนเองบ่อยๆ เช่น ด้านจังหวะ ครูอาจให้เด็กฟังเพลง และให้เด็กตบมือเข้าจังหวะเพลงในรูปแบบต่างๆ ด้วยตนเองหรือให้เด็กคิดแสดงท่าประกอบเพลงเอง หรือให้เด็กแต่งเนื้อร้องหรือทำนองเอง บางครั้งอาจให้เด็กจัดแสดงดนตรีร่วมกับเพื่อนๆ โดยคิดจัดทำกันเอง เป็นต้น

(3) นำกิจกรรมดนตรีทุกด้านมาผสมผสานกันในการสอนแต่ละครั้ง สำหรับเนื้อหาของหลักสูตรแม้จะแยกออกเป็น 3 กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมเน้นจังหวะ กิจกรรมเน้นการร้องเพลง กิจกรรมเน้นการฟังเพลง แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่ากิจกรรมต่างๆ จะแยกกันโดยเด็ดขาด กิจกรรมที่แยกเป็นส่วนๆ นี้ เพียงแต่จะเน้นในแต่ละชั่วโมงเท่านั้น เช่น ชั่วโมงนี้ต้องการเน้นด้านการฟัง แต่ในการจัดการเรียนการสอนเราไม่สามารถแยกกิจกรรมทั้ง 3 อย่างออกได้ เด็กจะต้องฟัง ต้องรู้จังหวะเพลง หรือบางเพลงต้องร้องได้ก่อนด้วยหรือบางครั้งเราต้องการเน้นกิจกรรมการฟัง ทำนองเพลง แต่เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน อาจให้เด็กแสดงท่าประกอบตามทำนองเสียงสูง-ต่ำ เสียงช้า-เสียงเร็ว-เสียงกระโดด โดยทำตามเสียงที่ได้ยิน เป็นต้น ดังนั้นการสอนดนตรี กิจกรรมทุกอย่างจึงมีความเกี่ยวข้องกันมีความสัมพันธ์กันอย่างแยกออกมิได้ ด้วยเหตุนี้การสอนกิจกรรมดนตรี จึงต้องนำกิจกรรมทุกด้านมาผสมผสานกัน

(4) สอนให้เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ดนตรีสามารถใช้เป็นแกนกลางในการนำไปสู่ความเข้าใจวิชาการต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ถ้าครูรู้จักนำความรู้ต่างๆ มาประสานให้เป็นเรื่องสามารถโยงเข้าหาวิชาสังคม ประวัติศาสตร์ หรือสอนเพลงร้อง ก็สามารถโยงเข้ามาหาวิทยาศาสตร์และโยงต่อไปยังดาราศาสตร์ จักรวาล หรือเรื่องอื่นๆ สอนเพลง บ้านของฉัน ก็สามารถโยงเข้ามายังครอบครัว พ่อ แม่ การทำความสะอาดบ้าน การทำอาหาร ฯลฯ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าครูอาจใช้เพลงเป็นศูนย์กลางที่ไม่เพียงแต่จะให้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางดนตรีเพียงอย่างเดียว แต่ยังสามารถใช้เป็นตัวเชื่อมเพื่อนำไปสู่วิชาการต่างๆ ได้เป็นอย่างดีด้วย

(5) การสอนโดยเน้นลักษณะนิสัย จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนดนตรีมิได้มุ่งหมายเพียงให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อวิชานี้เท่านั้น แต่จุดมุ่งหมายสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ มุ่งเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ต้องการได้ เช่น ความอดทน ความรับผิดชอบ ความมีสมาธิ ความมีวินัยในตนเอง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากิจกรรมดนตรีจะสามารถพัฒนาลักษณะนิสัยเหล่านี้ได้ก็ตามแต่จะพัฒนาได้มากหรือน้อยขึ้นกับ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนและความเอาใจใส่ของครูด้วย ครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมดนตรีโดยมุ่งพัฒนาลักษณะนิสัยเหล่านี้ควบคู่ไปกับการรู้ ทักษะ และเจตคติ ยกตัวอย่างเช่น ครูให้นักเรียนนำอุปกรณ์การเรียนดนตรีมาในชั่วโมงดนตรี ครูจำเป็นต้องตรวจว่าทุกคนมีมาหรือไม่ เพื่อฝึกความรับผิดชอบ หรือการให้รู้จักมีมรรยาทในการฟังผู้อื่น ครูก็ต้องฝึกให้ทุกคนมีมรรยาทหรือมีความอดทน มีสมาธิในการฟังผู้อื่น ซึ่งอาจออกมาแสดงดนตรีหรือร้องเพลง หรือการที่ครูสั่งงานให้นักเรียนจัดกลุ่มมาแสดงหน้าชั้น ก็เป็นการฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักเป็นผู้นำ ผู้ตาม ฝึกความรับผิดชอบต่ออย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูต้องเอาใจใส่ในด้านการพัฒนาลักษณะนิสัยของผู้เรียนเท่าๆ กับการให้ความรู้ ทักษะและเจตคติทางดนตรี การเรียนการสอนดนตรีจึงจะได้ผลสมความมุ่งหมายตามหลักสูตร

สรุปได้ว่า หลักการสอนดนตรีนั้น ต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1. หลักการของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
2. คุณสมบัติที่หลักสูตรต้องการ
3. จุดประสงค์ของกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย
4. จุดประสงค์ของการเรียนดนตรี
5. จุดประสงค์การเรียนรู้และความคิดรวบยอดในแต่ละกิจกรรมที่หลักสูตรได้

กำหนดเป็นขอบเขตและเป้าหมายของเนื้อหา/กิจกรรม

6. เนื้อหา/กิจกรรม ซึ่งมีขีดจำกัดให้เด็กได้ภายในเวลาจำกัด แต่จะค่อยๆ สอดแทรกและผสมผสานความรู้และทักษะต่างๆ ทางดนตรีและนาฏศิลป์แก่เด็กไปทีละน้อยจนสามารถแสดงได้อย่างถูกต้องและความเชื่อมั่นในตนเอง

7. กระบวนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะของเด็กและวิธีสอน

2.5 การสอนทักษะทางดนตรี

ทำนดั่งนี้
 กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 317) ได้นำเสนอความหมายของนักวิชาการศึกษาไว้หลาย

Advanced Learner's Dictionary of Current English "Skill is the ability to do something well; expertness" (ทักษะ คือ ความสามารถ กระทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งได้อย่างมีความชำนาญ)

Karl C. Garrison ว่า ทักษะ เป็นแบบของพฤติกรรมที่กระทำไปด้วยความราบเรียบ (Smoothly) ถูกต้องรวดเร็วและแม่นยำ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาความสามารถของคน

Cronbach ว่า ทักษะ เป็นการปฏิบัติที่เกิดจากการเรียน สามารถกระทำได้โดยแทบจะไม่ต้องใช้ความคิด

John P. De Ceceo ว่า ทักษะ คือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการตอบสนองสิ่งเร้า โดยการตอบสนองนั้นมีลักษณะต่อเนื่องกับ (Response Chsins) การตอบสนองนั้น เป็นการประสานงานกันของการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อตั้งแต่ 2 ส่วนขึ้นไป (Movement Coordination) การตอบสนองนั้นๆ มีการแสดงออกที่เป็นกระบวนการ (Response Pattern)

วารินทร์ สายโอบเอื้อ ว่า ทักษะ เป็นลักษณะของพฤติกรรมเคลื่อนไหวที่ประสานสัมพันธ์ต่อกัน เป็นลูกโซ่ พฤติกรรมดังกล่าวเป็นไปอย่างรวดเร็วและแม่นยำ

ปราณี รามสูตร ว่า ทักษะ เป็นกระบวนการของพฤติกรรมในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการพัฒนาความสามารถของบุคคล ทำให้บุคคลทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งได้อย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ

ทักษะ คือ ความชำนาญในศิลปะวิทยาการใดวิทยาการหนึ่งซึ่งเคยฝึกหัดและมีประสบการณ์มาแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่คล่องแคล่วอย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสำคัญในการสอนทักษะ คือการให้ผู้เรียนได้สังเกตและจดจำแบบฉบับที่ถูกต้องไว้ในความทรงจำ ผู้สอนควรให้เวลาผู้เรียนได้สังเกตด้วยการสาธิตจากผู้สอนหรือจากการฉายภาพยนตร์ก็ได้ในระยະนี้ผู้เรียนจะลองฝึกหัดอยู่ในใจ (Mental Rehearsal) ซึ่งเป็นขั้นเตรียมตัวที่มีความสำคัญมาก (ภุชญา ศักดิ์ศรี 2530: 317)

ทักษะการเคลื่อนไหวนั้น จัดเป็นกลุ่มของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบการทำงานของอวัยวะต่างๆ ซึ่งยังสามารถแบ่งแยกเป็นขั้นของพฤติกรรมได้อีกห้าขั้น โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายากดังนี้ (ชวาล แพรรีตกุล 2508)

1. การทำตามได้ด้วยตนเองจากแบบอย่างที่ได้รับ (Imitation) เป็นขั้นของการเรียนแบบหรือเอาอย่าง ซึ่งเป็นพื้นฐานนำไปสู่พฤติกรรมขั้นต่อไป
2. การทำได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีแบบอย่าง (Manipulation) เป็นขั้นของการถ่ายทอดสิ่งที่เคยพบมาแล้วมาฝึกปฏิบัติหรือทดลองทำดู จัดอยู่ในระดับที่มีการลองผิดลองถูก
3. การทำได้ด้วยตนเองอย่างถูกต้องและแม่นยำ (Precision) เป็นการกระทำอันเชี่ยวชาญโดยปราศจากความผิดพลาด แบบเป็นอย่างไรเคยทำมาอย่างไรก็ทำได้อย่างนั้น
4. การทำได้ด้วยตนเองอย่างชัดเจน (Articulation) สามารถพลิกแพลงและประยุกต์ใช้ได้อย่างต่อเนื่องประสานสัมพันธ์กันตลอดเวลา เกิดจากการกระทำมากๆ บ่อยๆ ในเวลานานๆ
5. การทำได้ด้วยตนเองในลักษณะที่เป็นไปอย่างธรรมชาติ (Naturalization) กระทำได้เหมือนจริงอย่างคล่องแคล่วตามธรรมชาติ ไม่ต้องเอาใจใส่มากนักก็สามารถทำได้อย่างแม่นยำโดยอัตโนมัติ

3. ทักษะการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้น

3.1 ประวัติของกีตาร์

กีตาร์เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายที่มีการพัฒนารูปร่าง โครงสร้างต่างๆ การตั้งสายหรือการเพิ่มสายให้มากขึ้น เพื่อการพัฒนาการเล่นให้สอดคล้องกับบทเพลง หรือความต้องการของกวีที่ประพันธ์บทเพลงในแต่ละช่วงสมัย ตลอดจนถึงเกี่ยวข้องกับคีตกวีนักประพันธ์บทเพลงสำหรับกีตาร์ และเรื่องราวของนักกีตาร์ที่มีบทบาทต่อวิวัฒนาการกีตาร์ทุกๆ ด้าน (วิทยาวอสเบียน 2531: 1) ถึงแม้ว่ากีตาร์จะถูกสร้างมาหลายรูปแบบ แต่แบบที่ถือว่าดีที่สุดคงเป็นแบบสเปนีส 6 สาย ซึ่งถือเป็นการพัฒนาที่ได้อย่างมากทั้งด้านการประดิษฐ์ และเทคนิค ซึ่งสามารถใช้เล่น

ในงานแสดงคอนเสิร์ต หรือเล่นเพลงต่างๆ ไป ทำให้รูปร่างกีตาร์แบบสเปนนี่สนี้ เป็นที่นิยมจนปัจจุบัน เริ่มจากศตวรรษที่ 18 ได้มีการเปลี่ยนจากสายคู่เป็นสายเดี่ยว และเปลี่ยนจาก 5 สาย เป็น 6 สาย ช่วงศตวรรษที่ 19 ได้ขยายขนาดของรูปร่างกีตาร์ โดยเพิ่มส่วนโค้งของสะโพก ลดส่วนหน้าที่ยื่นออกมา ที่มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาจนทำให้เป็นที่ยอมรับใช้ในการแสดงคือ เฟอร์นันโด ซอร์ (Fernando Sor) จนกระทั่งถึงยุคของ เอนเดรส ซีโกเวีย (Andres Segovia) ได้คิดดัดแปลงให้สามารถใช้กับไฟฟ้าได้ ซึ่งเป็นการพัฒนาอีกระดับหนึ่งของเพลงสมัยนิยมในอเมริกา (Sontaya Sorahong.<http://siam.th/easyguitar>)

3.2 ประเภทของกีตาร์ เนื่องจากกีตาร์มีวิวัฒนาการที่ยาวนานหลายร้อยปีและได้ถูกนำไปเผยแพร่ยังประเทศต่างๆ มานับศตวรรษ ดังนั้นจึงมีผู้สร้างและพัฒนากีตาร์ออกมาหลายชนิดตามแต่ความต้องการในการใช้บรรเลง แต่โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งกีตาร์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้คือ

3.2.1 กีตาร์โปร่ง หมายถึง กีตาร์ที่มีลำตัวทำด้วยไม้ อาจจะมีหน้าหรือบางแล้วแต่ลักษณะเสียงที่ผู้ผลิตหรือผู้เล่นต้องการ โดยลำตัวของกีตาร์จะทำหน้าที่คล้ายกล่องเสียง (Sound Box) ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดเสียงดังกังวานออกมาภายหลังจากที่ตีหรือเกี่ยวสาย และมีช่องโพรงเสียง (Sound Hole) ด้านหน้าเพื่อให้เสียงที่ได้กังวานออกมา

3.2.2 กีตาร์ไฟฟ้า หมายถึง กีตาร์ซึ่งประกอบด้วยตัวถ่ายทอดเสียง (Pick Up) ซึ่งเมื่อผู้เล่นตีหรือเกี่ยวสายที่เป็นโลหะให้เกิดการสั่นสะเทือน คลื่นการสั่นสะเทือนนั้นก็จะถูกถ่ายทอดเสียงดูดและแปรเป็นสัญญาณไฟฟ้าส่งไปยังเครื่องขยายเสียง เพื่อขยายและขับสัญญาณให้เกิดเสียงดังที่ลำโพงเนื่องจากการใช้ตัวถ่ายทอดเสียงนั้นต้องใช้ไฟฟ้าเข้าช่วยในการส่งสัญญาณต่อไปยังลำโพง จึงทำให้คนทั่วไปเรียกกีตาร์เหล่านี้ว่า กีตาร์ไฟฟ้า (พิเศษ ภัทรพงศ์ 2540: 45-47)

3.3 การสอนกีตาร์

การสอนกีตาร์ ครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

3.3.1 การเริ่มฝึกเล่นดนตรีด้วยวิธีการที่ถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญ จึงควรเอาใจใส่และเน้นในเรื่องลักษณะวิธีการเล่นที่ถูกต้องตั้งแต่ชั่วโมงแรก แม้ว่าวิธีการเรียนแบบลองผิดลองถูกจะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในระยะเริ่มต้น

3.3.2 การสาธิตจะต้องสาธิตเฉพาะสิ่งที่ถูกต้องให้ผู้เรียนยึดถือเป็นอย่างเท่านั้นก่อน การสาธิตครูจะต้องบอกให้ผู้เรียนทราบว่าครูจะสาธิตอะไร อย่างไร หรือครูจะสังเกตเห็นอะไร ตรงไหนอะไร เป็นต้น

3.3.3 การสาธิตควรใช้เวลาแต่น้อย และการสาธิตแต่ละครั้งควรแสดงการเคลื่อนไหวแต่เพียงลักษณะเดียว หรือถ้าจะแสดงให้ดูมากกว่าหนึ่งลักษณะก็ต้องเป็นการเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และเมื่อแสดงให้ดูแล้วผู้เรียนจะต้องปฏิบัติเลียนแบบทันที

3.3.4 กระบวนการใดที่ซับซ้อนก็ควรแบ่งออกเป็นขั้นตอนและแสดงให้ดูซ้ำๆ หลายๆ ครั้งเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นวิธีการที่ถูกต้องมากกว่าที่จะให้เห็นความรวดเร็ว

3.3.5 เน้นในเรื่องแบบอย่างที่ต้องก่อนความรวดเร็วและความแม่นยำการเร่งให้ผู้เรียนเรียนในอัตราเร็วที่สูงเกินไป เป็นการบั่นทอนกำลังใจและก่อให้เกิดผลเสียในบั้นปลายพอๆ กับการส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนช้าเกินไป สิ่งที่ครูจะต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษก็คือเมื่อผู้เรียนเกิดความสับสน

ขึ้นมาระหว่างแบบอย่างเพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะกับความเร็ว ครูจะต้องละความเร็วเอาไว้ก่อนและเน้นแบบอย่างแต่เพียงอย่างเดียว

3.3.6 แบบฝึกหัดที่ครูใช้ให้ผู้เรียนฝึกเพื่อให้เกิดความชำนาญนั้น จะต้องเป็นแบบฝึกหัดที่มีความหมายและน่าสนใจ เพื่อเร้าใจให้ผู้เรียนพิเศษทักษะจนกว่าผู้เรียนจะสามารถเล่นดนตรีด้วยวิธีการอันถูกต้องจนกลายเป็นนิสัย (พิเศษ ภัทรพงษ์ 2540: 39)

3.4 การวัดผลและประเมินการเรียนรู้ดนตรี

การศึกษา เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งหมายความว่า เมื่อผู้เรียนเรียนจบวิชาใดแล้ว ควรจะมีพฤติกรรมต่างจากตอนที่ยังไม่ได้เรียนในทางที่ดีขึ้น ซึ่งการที่จะรู้ว่าผู้เรียนมีพฤติกรรมต่างออกไปหรือไม่นั้นเรากระทำโดยการวัดผล การวัดผลจึงหมายถึงการรวบรวมข้อมูลว่าผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ และทางใด ซึ่งข้อมูลทำการรวบรวมอาจหมายถึงข้อมูลด้านความรู้ ความเข้าใจ ความคิด ด้านทักษะ หรืออื่นๆ เป็นต้น

ในด้านการเรียนการสอนดนตรี ครูผู้สอนก็ย่อมหวังให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากได้เรียนแล้ว ซึ่งพฤติกรรมทางดนตรีที่ผู้เรียนควรจะมีการเปลี่ยนแปลงมี 4 ด้าน ได้แก่

1. มีความรู้ความเข้าใจดนตรี ความรู้ หมายถึง รู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จำเป็น เช่น ทฤษฎีโน้ตเบื้องต้น ประวัตินักดนตรี ประวัติเพลง ฯลฯ ความรู้เหล่านี้จะถูกวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเก็บไว้ในสมอง ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ทางดนตรีที่มีอยู่มาใช้ตอบปัญหาทางดนตรีได้ ซึ่งขึ้นกับการมีข้อมูลอยู่ในตัว

2. มีทักษะทางดนตรี หมายถึง มีความสามารถในการปฏิบัติทางดนตรี ได้แก่ การมีทักษะการฟัง มีทักษะการร้องเพลง มีทักษะการเล่นดนตรี มีทักษะการสร้างสรรค์ ทางดนตรี มีทักษะการอ่านและเขียนโน้ต

3. มีความซาบซึ้งและเจตคติที่ดีต่อดนตรี หมายถึง มีความนิยมชมชื่นรู้คุณค่าของดนตรีมีความรู้สึกสุนทรีย์และสามารถตอบสนองดนตรีได้ มีความรู้สึกอยากเข้าไปร่วมกิจกรรมทางดนตรีในสถานการณ์ต่างๆ

4. มีลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ ได้แก่ สามารถนำความรู้และประสบการณ์ด้านนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความสนใจในกิจกรรมต่างๆ และมีลักษณะนิสัย เจตคติที่ดีในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ฯลฯ

สรุปได้ว่าเราต้องการเปลี่ยนพฤติกรรมในด้าน

1. พุทธพิสัย (Cognitive Domain) คือ เน้นด้านความรู้ความจำซึ่งสามารถวัดโดยใช้แบบทดสอบได้

2. ทักษะพิสัย (Psychomote Domain) เน้นด้านทักษะ ด้านนี้สามารถวัดได้จากภาคปฏิบัติ

3. เจตพิสัย (Affective Domain) เน้นความรู้สึกซาบซึ้ง ค่านิยม ความสนใจ เจตคติ ฯลฯ ด้านนี้ การวัดต้องอาศัยการสังเกต การใช้แบบทดสอบอาจทำได้ แต่ผลที่ได้อาจไม่ถูกต้องนัก

4. ลักษณะนิสัย เน้นคุณสมบัติที่ต้องการ ด้านนี้อาศัยการสังเกต การใช้แบบทดสอบอาจทำได้ แต่ผลอาจไม่ถูกต้องเช่นเดียวกับการวัดด้านเจตพิสัย

การวัดผลและประเมินผลการเรียนดนตรี มีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. ตรวจสอบความรู้ ความสามารถทางทักษะเจตพิสัย และลักษณะนิสัย ของผู้เรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น จุดประสงค์ดังกล่าวเป็นจุดประสงค์สำคัญที่ต้องการให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายปลายทาง ซึ่งหลังจากได้ปฏิบัติกิจกรรมและวัดผลของแต่ละจุดประสงค์แล้ว ครูจะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในด้านต่างๆ ได้ตามจุดประสงค์ สำหรับจุดประสงค์บางข้อที่ระบุคุณลักษณะนิสัยที่ต้องการปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวเด็กอาจไม่สามารถตรวจสอบหรือสรุปได้ทันทีหลังจากการสอบเสร็จสิ้น ครูจำเป็นต้องใช้เวลาเพื่อการสังเกตพฤติกรรม แล้วจึงประเมินผลสรุปภายหลัง

2. การประเมินผลปลายภาคเรียน/ปลายปี เป็นการประเมินเพื่อดูผลการเรียนโดยสรุปกระทำโดยนำจุดประสงค์ที่วัดได้ในแต่ละภาคเรียนมาพิจารณาประเมินผลปลายภาคเรียน/ปลายปี โดยใช้จุดประสงค์บางข้อที่สำคัญๆ มาเป็นตัวแทนจุดประสงค์ตลอดภาคหรือตลอดปี

3.5 หลักสูตรวิชากีตาร์เบื้องต้นของกระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดหลักสูตรวิชากีตาร์เบื้องต้นไว้ดังนี้ (ศึกษาธิการ 2555)

3.5.1 หลักสูตรวิชากีตาร์เบื้องต้น

ระยะเวลา รวมตลอดหลักสูตรใช้เวลา 35 ชั่วโมง

เวลาฝึกซ้อมด้วยตัวเอง 210 ชั่วโมง

3.5.2 พื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

- 1) ไม่จำกัดพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
- 2) อายุไม่ต่ำกว่า 8 ปี

3.5.3 จุดประสงค์

- 1) เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชากีตาร์
- 2) เพื่อให้มีทักษะในการเล่นกีตาร์เบื้องต้น
- 3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาซีพิกตาร์
- 4) เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้

3.5.4 อัตราเวลาเรียน

สอนสัปดาห์ละ 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง

คิดเป็นสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

เปิดสอน 4 รอบ รอบละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 10.00 น.

ถึงเวลา 19.00 น. รวมตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน 35 ชั่วโมง

3.5.5 รายการสอน

- 1) ทฤษฎีเบื้องต้นในการเรียนวิชากีตาร์
  - ประวัติความเป็นมาของกีตาร์อย่างย่อ
  - ส่วนประกอบและการเรียกชื่อของกีตาร์อย่างย่อหรือเท่าที่จำเป็นใน

เบื้องต้น

- เช่น การเรียกลำดับสาย 1-6
 การเรียนบาร์หรือเฟร็ต 1- 12
 การแบ่งส่วนหัว คอ และลำตัว เป็นต้น
 - สาธิตและให้นักเรียนทำตามในทำนอง การวางนิ้วมือ และแขนซ้าย
 - ทำนองการวางนิ้วที่ถูกต้อง การวางมือและแขน
- 2) การตั้งสายกีตาร์โดยเทียบเสียงเดียวกับเปียโนหรือคีย์บอร์ด (ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)
- หมายเหตุ ควรตั้งสายกีตาร์ก่อนการเรียนทุก ๆ ชั่วโมง เพื่อเป็นการฝึกหัดให้ตั้งสายได้แม่นยำ
- 3) ศึกษาความรู้เบื้องต้นในการอ่านโน้ต(ใช้เวลา 5 ชั่วโมง)
 - เรียนบรรทัด 5 เส้น กุญแจเสียง
 - เรียนอัตราจังหวะ (TIME SIGNATURE)
 - อัตราตัวโน้ต เช่น ตัวดำ ตัวขาว ตัวกลม ตัวหยุด
- 4) ศึกษาเรื่องของบันไดเสียง (SCALES)(ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)
 หมายเหตุ เริ่มเรียนทีละสายและต่อเนื่องกันจนครบ 1 ช่วงเสียง (OCTAVE)
- 5) เรียนคอร์คอย่างง่าย (ใช้เวลา 5 ชั่วโมง)
- 6) ศึกษารายละเอียดของเพลง (ใช้เวลา 1.5 ชั่วโมง)
 - เครื่องหมายต่างๆ
 - ศัพท์สังคีต
- 7) ปฏิบัติแบบฝึกหัดและบทเพลงจากหนังสือ (ใช้เวลา 13 ชั่วโมง)
- 8) เตรียมงานแสดง (ใช้เวลา 3 ชั่วโมง)
- 9) ศึกษาวิธีดูแลรักษากีตาร์ (ใช้เวลา 0.5 ชั่วโมง)
- 10) การจัดการทางอาชีพ (ใช้เวลา 1 ชั่วโมง)
 - การหาแหล่งงาน
 - การรับงาน
 - การกำหนดราคาค่าบริการ
- 3.5.6 การประเมินผล
 1) สัดส่วนระหว่างภาคทฤษฎี : ภาคปฏิบัติ เป็นร้อยละ 35 : 65
 2) เกณฑ์การตัดสิน ร้อยละ 65
- 3.5.7 เอกสารประกอบการเรียนการสอน
 ให้พิจารณาหนังสือและเอกสารอ้างอิงตามความเหมาะสม
- 3.5.8 อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน
 1) กีตาร์ 3 ตัว ต่อ 3 คน
 2) ที่วางโน้ต 3 อัน
 3) แก้วน้ำ 3 ตัว

- 4) ที่วางเท้า (Footstool) 3 อัน
- 5) กระดานไวท์บอร์ดที่มีบรรทัด 5 เส้น
- 6) ปากกาไวท์บอร์ดพร้อมแปรงลบ 1 ชุด
- 7) เครื่องเคาะจังหวะ 1 เครื่อง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นันทชัย นวลสะอาด (2554) ได้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อเนื้อหาอัตราส่วนตรีโกณมิติและกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ชัยวัฒน์ อนันตสิทธิ์สกุล และปัฐพล รัตนจินดา (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสอนและความพึงพอใจของนักศึกษาระหว่างการสอนด้วยเทคนิค Student Teams and Achievement Division (STAD) และการบรรยาย พบว่าวิธีการอ่านโดยอาจารย์เป็นผู้บรรยายทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเทคนิค STAD อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความพึงพอใจในการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนทั้ง 2 วิธี อยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 100 และความพึงพอใจในหัวข้อการสอนเป็นลำดับขั้นตอนส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง มีการประเมินผลนักศึกษาหลายวิธี และเรียนวิชานี้อย่างมีความสุขทั้ง 2 วิธี ไม่มีความแตกต่างกัน แต่การสอนโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้นักศึกษามีระดับความพึงพอใจในหัวข้อกระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการสอนสูงกว่าวิธีการบรรยาย

สมสวาท โพธิ์กฎ (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ และความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกุดชุมพุงวิทยาคม จำนวน 36 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพดี นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นและนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ในระดับมาก

สารีพันธุ์ ศุภวรรณ (2545) วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ มีพฤติกรรมการเรียนรู้ หลังการใช้โปรแกรมการสอนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรม ในด้านการฟังพาวอาศัยเกี่ยวคู่กันในกลุ่ม การปรึกษาหารือ การมอบหมายความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกในกลุ่ม และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

ศิริพร ทูเครือ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้

แผนผังมโนทัศน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติ

4.2 งานวิจัยเกี่ยวกับดนตรี

วิทยา วอสเบียน (2555) ได้พัฒนาชุดการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนผู้ใหญ่โดยใช้วีดีโอเป็นสื่อหลัก กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีเครือข่ายสยามกลการ โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น และศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอน ผลการวิจัยพบว่า (1) ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.88/80.50 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้ที่เรียนด้วยชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (3) ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการสอนอยู่ในระดับมาก

กিজา เตารัตน์ (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น (1) เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น รายวิชาปฏิบัติดนตรีตามความถนัด 1 (กีตาร์คลาสสิก) สารการเรียนรู้เพิ่มเติมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น ผลปรากฏว่า (1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) ประสิทธิภาพของนักเรียนจำนวน 30 คน หลังจากเรียนด้วยชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (3) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 88.11/83.33 (4) ชุดฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้นมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.29 ซึ่งคะแนนความพึงพอใจในด้านการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะทำให้นักเรียน ได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.60

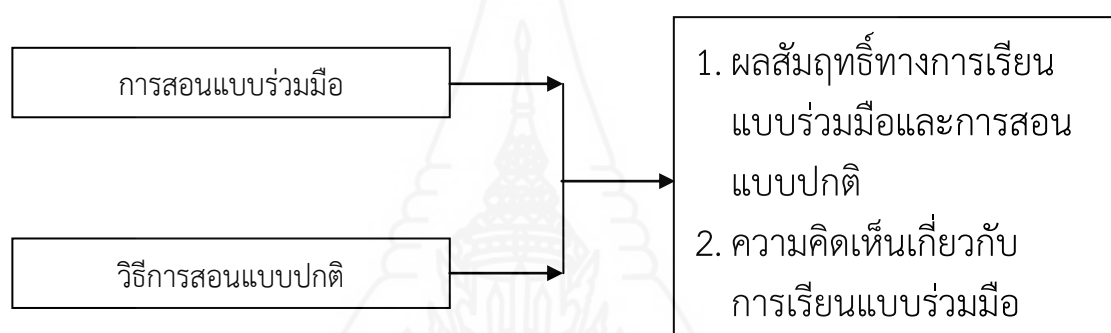
อรนุช บุญโถ (2542) วิจัยการพัฒนาชุดการสอนด้วยคีบอร์ดเบื้องต้นวิชาดุริยางค์สากล สำหรับนักเรียนระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนเรื่องคีบอร์ดเบื้องต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พิเศษ ภัทรพงษ์ (2540) การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเอง วิชากีตาร์เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนกลุ่มสนใจศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครสวรรค์ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการเรียนที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อชุดการเรียนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ชุดการเรียนด้วยตนเองที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนสามารถนำไปศึกษาด้วยตนเองได้ และชุดการเรียนด้วยตนเองที่พัฒนาขึ้นเมื่อนำไปหาประสิทธิภาพในกลุ่มทดลอง 20 คน มีประสิทธิภาพ 90.10/93.75 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองพบว่าสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ แนวคิดเกี่ยวกับการสอนดนตรี ประเภทกีตาร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่า การ

สอนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือ Student Team Achievement Division เป็นแนวทางหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้ เนื่องจากวิธีการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวิชากีตาร์ซึ่งเป็นวิชาที่ใช้ทักษะในการฝึกหัดเล่นกีตาร์โดยสามารถจัดการเรียนเป็นกลุ่มตั้งแต่ 3-6 คนตามหลักทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนสามารถร่วมกันเรียนรู้โดยเรียนรู้เป็นกลุ่ม ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือกันได้ สร้างบรรยากาศการเรียนที่สนุกสนาน ตรงกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ และสามารถแก้ปัญหาเรื่องการขาดแคลนผู้สอน ได้อีกทางหนึ่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบร่วมมือมาใช้ในการวิจัย โดยจะศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับวิธีการสอนแบบปกติ และ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์และสร้างกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยและการพัฒนาการสอนหลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นวิชากีตาร์เบื้องต้น สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี ในจังหวัดลำปาง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้คือ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 100 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 40 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1.2.1 รับสมัครผู้ที่สนใจเรียนวิชากีตาร์เบื้องต้นในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 100 คน

1.2.2 ให้ผู้สมัครทำแบบทดสอบเพื่อคัดเลือกกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยคัดจากผู้เรียนที่ได้คะแนนมาก จำนวน 10 คน ได้คะแนนในระดับปานกลาง จำนวน 20 คน และได้คะแนนในระดับต่ำ จำนวน 10 คน

1.2.3 จัดกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คนและกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนในสัดส่วนที่เท่ากัน

1.2.4 กำหนดให้กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ กลุ่มควบคุม ใช้วิธีการสอนแบบปกติ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นโดยวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. แผนการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นโดยวิธีการเรียนรู้แบบปกติ

3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้พัฒนาและสร้างขึ้นด้วยวิธีต่อไปนี้

2.1 การสร้างแผนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างแผนการสอนแบบร่วมมือ มีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 กำหนดวัตถุประสงค์ จากการศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยวิเคราะห์ และกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแผนการสอน โดยปรับปรุงจากหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ วิชากีตาร์เบื้องต้น (ศึกษาธิการ 2550)

2.1.2 กำหนดแผนในการพัฒนาแผนการสอน จากการศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องและกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแผนการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการสอนซึ่งมี องค์ประกอบ ดังนี้ สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อ และวัสดุประกอบการเรียน และ การวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียดการสร้างแผนการสอนดังนี้

2.1.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกำหนดเนื้อหา โดยศึกษาจากตำราวิชา กีตาร์เบื้องต้นและเพลงประกอบบทเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนดนตรีเครือข่าย สยาม กลการและโรงเรียนบ้านดนตรีลำปาง

2.1.4 เลือกเรื่องที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กับบทเรียนแต่ละบทของตำราวิชา กีตาร์เบื้องต้น เพื่อนำมากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย โดยกำหนดเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง 8 หน่วยการเรียนรู้ ศึกษาหน่วยการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาดังนี้

เรื่องที่ 1 ความรู้ทั่วไปในการเรียนกีตาร์ ประกอบด้วย ประวัติความเป็นมา ของกีตาร์ ส่วนประกอบและการเรียกชื่อของกีตาร์ ทำนอง การวางมือและแขน รวมทั้งการวางนิ้วมือที่ ถูกต้อง

เรื่องที่ 2 การฝึกทักษะเล่นคอร์ตอย่างง่าย

เรื่องที่ 3 การฝึกทักษะเล่นคอร์ตพร้อมกับจังหวะ

เรื่องที่ 4 การฝึกปฏิบัติจากบทเพลงในหนังสือเพลง

2.1.5 กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วย โดยการระบุเป็นพฤติกรรมที่ต้อง การให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

2.1.6 กำหนดกิจกรรมการเรียน โดยการระบุกิจกรรมทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ ได้แก่ การทำแบบทดสอบก่อนเรียน การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD การฝึกปฏิบัติ และการทำ แบบทดสอบหลังเรียน

2.1.7 กำหนดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับทุกหน่วยการเรียนรู้ ประกอบด้วยใบ ความรู้ ใบงาน กีตาร์

2.1.8 กำหนดแนวทางการประเมิน ดังนี้ คือ

- 1) ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- 2) ประเมินระหว่างเรียน โดยการฝึกปฏิบัติ
- 3) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.1.9 การตรวจสอบประสิทธิภาพแผนการสอน ผู้วิจัยได้นำแผนการสอน ไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา เนาว์เย็นผล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพชร นุตสาระ ตรวจสอบ จากนั้นนำแผนการสอนไป

ทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66-1.00

2.2 การสร้างแผนการสอนแบบปกติ

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนแบบปกติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 กำหนดวัตถุประสงค์ จากการศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยวิเคราะห์ และกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแผนการสอน โดยปรับปรุงจากหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ วิชากีตาร์เบื้องต้น

2.2.2 กำหนดแผนในการพัฒนาแผนการสอน จากการศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องและกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแผนการสอนแล้ว ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการสอนซึ่งมีองค์ประกอบ ดังนี้ สำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อและวัสดุประกอบการเรียน และการวัดและประเมินผล โดยมีรายละเอียดการสร้างแผนการสอน ดังนี้

2.2.3 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และกำหนดเนื้อหา โดยศึกษาจากตำราวิชา กีตาร์เบื้องต้นและเพลงประกอบบทเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนดนตรีเครื่องสายสากลและโรงเรียนบ้านดนตรีลำปาง

2.2.4 เลือกเรื่องที่มีความสำคัญและสัมพันธ์กับบทเรียนแต่ละบทของตำราวิชา กีตาร์เบื้องต้น เพื่อนำมากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย โดยกำหนดเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง 8 หน่วยการเรียนรู้ ศึกษาหน่วยการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาดังนี้

เรื่องที่ 1 ความรู้ทั่วไปในการเรียนกีตาร์ ประกอบด้วย ประวัติความเป็นมาของกีตาร์ ส่วนประกอบและการเรียกชื่อของกีตาร์ ทำนอง การวางมือและแขน รวมทั้งการวางนิ้วมือที่ถูกต้อง

เรื่องที่ 2 การฝึกทักษะเล่นคอร์ตอย่างง่าย

เรื่องที่ 3 การฝึกทักษะเล่นคอร์ตพร้อมกับจังหวะ

เรื่องที่ 4 การฝึกปฏิบัติจากบทเพลงในหนังสือเพลง

2.2.5 กำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วย โดยการระบุเป็นพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

2.2.6 กำหนดกิจกรรมการเรียน โดยการระบุกิจกรรมทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ ได้แก่ การทำแบบทดสอบก่อนเรียน การเรียนแบบปกติคือครูอธิบายบทเรียนหน้าห้องและให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติรายบุคคล และการทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.2.7 กำหนดแนวทางการประเมิน ดังนี้

- 1) ประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- 2) ประเมินระหว่างเรียน โดยการฝึกปฏิบัติ
- 3) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทำแบบทดสอบหลังเรียน

2.2.8 การตรวจสอบประสิทธิภาพแผนการสอน

ผู้วิจัยได้นำแผนการสอน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกัน ตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการสอน จากนั้นนำแผนการสอนไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.66-1.00

2.3 การสร้างแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการสร้าง จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการร่างแบบวัดความคิดเห็น

2.3.2 ร่างการสร้างแบบทดสอบ

2.3.3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อความและความชัดเจนของภาษา

2.3.4 การตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกัน ตรวจสอบประสิทธิภาพ จากนั้นนำแบบทดสอบไปปรับปรุงแก้ไข ดังต่อไปนี้คือ

1) นำคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC)

2) นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ ไปทดสอบกับผู้เรียนจำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR 20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

3) นำกระดาษคำตอบมาให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อคือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน จากนั้นวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41-0.79 และค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.35-0.67

2.4 การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ ตามขั้นตอน ดังนี้

2.4.1 ศึกษาวิธีการสร้าง จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการร่างแบบวัดความคิดเห็น

2.4.2 ร่างการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือ

2.4.3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อความและความชัดเจนของภาษา

2.4.4 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกันจากนั้นก็นำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไข

3. ขั้นตอนทดลองสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนโดยแบ่งเป็น 2 รูปแบบคือกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ และกลุ่มทดลองใช้เทคนิคการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีวิธีการสอนดังนี้

3.1 กลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการสอนแบบปกติ ดังนี้

- 3.1.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- 3.1.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำหน่วยเรียนที่ศึกษา
- 3.1.3 ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้สอนเป็นผู้อธิบายหน้าชั้นและให้ผู้เรียนฝึก

ปฏิบัติเอง

- 3.1.4 สรุปกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละหน่วย
  - 3.1.5 ทำแบบฝึกปฏิบัติหลังเรียน
  - 3.1.6 ทำการทดสอบหลังเรียน หลังจากเรียนครบทุกหน่วย
- หลังจากทำกิจกรรมทั้ง 6 ขั้นตอนแล้วผู้วิจัยทำการประเมินผลเพื่อหาประสิทธิภาพ

3.2 กลุ่มทดลอง ดำเนินการสอนดังนี้

- 3.2.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
- 3.2.2 นำเข้าสู่บทเรียนโดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำหน่วยเรียนที่ศึกษา กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนทั้งด้านความรู้และทักษะกระบวนการต่างๆ

3.2.3 กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน

3.2.4 ผู้สอนกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม โดยแบ่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม 1 คน และสมาชิกกลุ่ม 3 คน

3.2.5 ผู้สอนสอนเนื้อหาและฝึกทักษะในใบความรู้ และให้แต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติจากใบงานที่กำหนดโดยให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนในการช่วยเหลือกลุ่มและพึ่งพากันในการเรียนรู้

3.2.6 ทำแบบฝึกปฏิบัติหลังเรียน

3.2.7 สรุปกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละหน่วย

3.2.8 ทำการทดสอบหลังเรียน หลังจากเรียนครบทุกหน่วย

หลังจากการสอนทั้ง 16 ครั้งเสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดสอบกับกลุ่มทดลองและนำผลต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปคำนวณเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตรการทดสอบหาค่าที่

4. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 **คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)** ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังของกลุ่มทดลองและกลุ่มปกติ โดยใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

106) 4.1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด 2545:

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม
$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการโดยใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test for Dependent) และ t (t-test for independent) (บุญชม ศรีสะอาด 2545: 112)

4.2.1 สูตร t-test (Dependent)

$$T = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ T	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum$	แทน	ผลรวม

4.2.2 สูตร t-test for independent

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{n_1-1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
	S_1^2, S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2
	df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

4.3 สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

4.3.1 สูตร IOC การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามแต่ละข้อโดยใช้สูตร IOC หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (สมนึก ภัททิยธนี: 2546) จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การแปลความหมายของค่า IOC

ค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์นำไปใช้ได้ ค่า IOC น้อยกว่า 0.5 แสดงว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ ต้องปรับปรุง

4.3.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้วิธีการแจกแจงของที แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มทดลอง โดยใช้สูตร ดังนี้ (กรมวิชาการ 2545: 68)

สูตรในการคำนวณ

$$r = \frac{R_U - R_L}{N}$$

- R คือ ค่าอำนาจจำแนก
- R_U คือ จำนวนผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่ตอบถูก
(กลุ่มทดลองใช้ประมาณร้อยละ 25 ของผู้เรียนทั้งหมด)
- R_L คือ จำนวนผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่ตอบถูก
(ควบคุมใช้ประมาณร้อยละ 25 ของผู้เรียนทั้งหมด)
- N คือ จำนวนผู้เรียนในกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม

4.3.2 ทหาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค
ดังนี้ (โกศล มีคุณ 2545: 297)

$$a = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

- α แทน ค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้งฉบับ
- N แทน จำนวนข้อของแบบประเมินทั้งฉบับ
- s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
- s_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบประเมินทั้งฉบับ

**4.4 การวิเคราะห์ความเหมาะสมของโครงสร้างแผนการสอน ตามเกณฑ์น้ำหนัก
คะแนนและการแปลความหมาย** ดังนี้

4.4.1 ค่าน้ำหนักคะแนน

- 5 คะแนน มีค่าเท่ากับ เหมาะสมมากที่สุด
- 4 คะแนน มีค่าเท่ากับ เหมาะสมมาก
- 3 คะแนน มีค่าเท่ากับ เหมาะสมปานกลาง
- 2 คะแนน มีค่าเท่ากับ เหมาะสมน้อย
- 1 คะแนน มีค่าเท่ากับ เหมาะสมน้อยที่สุด

4.4.2 การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เหมาะสมมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลักสูตร วิชาซีพระยะสั้นวิชากีตาร์เบื้องต้นโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับการสอนแบบปกติ ปรากฏดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 4.1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	20	11.5500	1.19097	4.616*
กลุ่มควบคุม	20	9.9000	1.41049	

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง ที่สอนแบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.5500 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19097 กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.900 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41049 และผลการทดสอบค่าที พบว่า ค่าที่เท่ากับ 4.616 สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t*
กลุ่มทดลอง	20	11.5500	1.19097	16.659
กลุ่มควบคุม	20	4.9000	1.07115	

* ระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางพบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน คือคะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.5500 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.19097 ส่วนคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.9000 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07115 และผลการทดสอบสถิติค่าที่ พบว่าค่าที่เท่ากับ 16.659 สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการสอนแบบร่วมมือ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการสอนแบบร่วมมือ

ระดับความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ก. องค์ประกอบของบทเรียน			
1. ความชัดเจนของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	4.07	0.25	มาก
2. ความชัดเจนของการเสนอเนื้อหา	4.40	0.40	มาก
3. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน	4.30	0.60	มาก
4. คุณภาพของสื่อการสอน	4.25	0.50	มาก
5. ความชัดเจนของแบบทดสอบระหว่างเรียน	4.20	0.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.24	0.47	มาก
ข. กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ			
1. การใช้กระบวนการกลุ่ม	4.50	0.51	มาก
2. การช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม	4.40	0.31	มาก
3. การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ	4.10	0.41	มาก
4. การมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม	4.05	0.62	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.26	0.46	มาก

จากตารางที่ 4.3 ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการสอนแบบร่วมมือ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านองค์ประกอบบทเรียนและกิจกรรมการเรียน โดยด้านองค์ประกอบของบทเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าคุณ้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.24 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่าความชัดเจนของแบบทดสอบระหว่างเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.40) รองลงมาคือ ความชัดเจนของการเสนอเนื้อหา (4.30) ส่วนความชัดเจนของการเสนอเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 4.20 ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าคุณ้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่าการใช้กระบวนการกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนสนใจและอยากเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.40 ส่วนการมีปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 4.05

4. ผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือของผู้เรียนเพิ่มเติม ตลอดระยะเวลาสอน ในประเด็นต่างๆ ได้แก่ การฟังพาทอาศัยเกื้อกูลกันในกลุ่ม การปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด ด้านความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม และด้านการใช้กระบวนการกลุ่ม โดยมีข้อสรุปดังนี้

4.1 การใช้กระบวนการกลุ่ม จากการสังเกตพบว่า มีการใช้กระบวนการกลุ่มทุกขั้นตอน ตั้งแต่การวางแผน มีการประชุมร่วมกันเพื่อแบ่งหน้าที่ แบ่งงาน มีการตกลงร่วมกันเกี่ยวกับกติกาในการทำงาน ในด้านการทำกิจกรรม ทุกคนช่วยกันทำงานกลุ่มในหลายรูปแบบ เช่นการจับคู่ดูแลกันฝึกทักษะ เพื่อให้ผู้ที่เก่งกว่าสอนผู้ที่ยากกว่า มีการสังเกตการทำงานร่วมกันเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของสมาชิก ถ้าสมาชิกคนใดยังมีปัญหา กลุ่มก็จะเข้าไปช่วยสอนให้ผ่านการทดสอบในแต่ละบทเรียนไปได้ ทำให้ ทุกคนในกลุ่มร่วมมือและตั้งใจทำงานจนบรรลุเป้าหมาย

4.2 ผู้เรียนมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในกลุ่ม มีการปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด จากการสังเกตพบว่า มีการฟังพาทอาศัยกันดี โดยเฉพาะกลุ่มที่มีความสนิทสนมกันมาก่อนที่จะเข้ามาเรียน เช่น ชักชวนกันมาเรียน จะฟังพาทกันได้ดีในการทำกิจกรรมกลุ่ม เช่น กิจกรรมการจับคู่ดูแลกัน เพื่อให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการเรียน และอยู่ในกลุ่มได้อย่างมีความสุข ไม่มีการขัดแย้ง อยู่ร่วมกันตลอดเวลา และร่วมมือกันทำกิจกรรมได้ดี ในขณะที่กลุ่มที่มีการรวมตัวจากผู้ที่ไม่รู้จักกันมาก่อน ช่วงแรกมีปัญหาด้านการยอมรับในกลุ่ม การหลบเลี่ยงการทำกิจกรรม บางคนออกจากกลุ่มในที่สุด แต่คนที่อยู่ก็จะเริ่มคุ้นเคยและสามารถทำกิจกรรมกลุ่มจนเสร็จสิ้น นอกจากนั้นจากการสังเกตยังพบว่าผู้เรียนแบบร่วมมือมีการปรึกษาหารือในระหว่างการเรียนรู้ตลอดเวลา เช่น การช่วยเพื่อนฝึกวิธีการจับคอร์ด วิธีการจำชื่อคอร์ด โดยใช้การสังเกตเป็นเบาะแสหลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มที่เชี่ยวชาญในทักษะนั้น ก็จะเข้าไปช่วยฝึกทักษะให้เพื่อนที่ยังทำไม่ได้ และยังช่วยกันทบทวนทักษะนั้นจนทั้งกลุ่มเกิดความชำนาญ จนสามารถผ่านการทดสอบไปได้ทั้งกลุ่มและรายบุคคล

4.3 สมาชิกกลุ่มความรับผิดชอบในการทำหน้าที่ของตน จากการสังเกตพบว่าสมาชิกกลุ่มแต่ละคนมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่มที่แตกต่างกัน แต่ละคนก็ ทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่หัวหน้ากลุ่ม จะดูแลสมาชิก แบ่งงานให้ สมาชิกทุกคน ไปปฏิบัติตามหน้าที่ของตน สมาชิกทุกคนฝึกทักษะของตน คนที่เก่งหรือชำนาญ ได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะให้กับสมาชิกที่ยังไม่ชำนาญ สมาชิกกลุ่มคนนั้นก็ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี เป็นต้น

4.4 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม จากการสังเกตพบว่า สมาชิกกลุ่ม มีการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอย่างชัดเจน คือมีการสื่อสารด้านการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดและการปฏิบัติจริงในการเรียน มีการยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกที่แตกต่างกัน เมื่อเกิดปัญหาข้อโต้แย้ง ก็จะมีการชี้แจงเหตุผลซึ่งในที่สุดก็ยอมรับเหตุผลดังกล่าว โดยไม่มีการขัดแย้ง และจากการทดลองมีข้อค้นพบเพิ่มเติมคือ ถ้าในกลุ่มสมาชิกเป็นเพศเดียวกัน จะรวมกลุ่มกันได้ดีกว่าและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกว่ากลุ่มที่ต่างเพศกัน ด้านอายุ พบว่า ถ้าสมาชิกที่อายุมากจะได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำกลุ่มมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า และระดับการศึกษาก็เป็นตัวแปรที่พบว่า ถ้าสมาชิกที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะได้รับการยอมรับมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิชา กีตาร์เบื้องต้น โดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติสำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรีใน จังหวัดลำปาง โดยมีรายละเอียดและสรุปผลดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ

1.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ

2. สมมติฐานการวิจัย

2.1 ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ

2.2 ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

2.3 ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือในระดับมาก

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 100 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น ในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง จำนวน 40 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 20 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 แผนการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

4.2 แผนการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้นโดยวิธีการเรียนแบบปกติ

4.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ

5. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

5.1 ทดสอบก่อนเรียน สำหรับผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

5.2 ทดลองสอนโดยใช้แผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยใช้แผนการสอนแบบร่วมมือกับกลุ่มทดลอง และใช้แผนการสอนแบบปกติกับกลุ่มควบคุมใช้ระยะเวลาทดลองสอน 8 คาบๆละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

5.3 ทดสอบหลังเรียนสำหรับผู้เรียน ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติและผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ

5.4 สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มทดลองที่มีต่อวิธีการสอนแบบร่วมมือ

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติดังนี้

6.1 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สูตรค่าทีแบบ t-test for independent

6.2 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้สูตรค่าที แบบ t-test for dependent

6.3 การวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนของกลุ่มทดลอง ที่ใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้สูตรการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.1 ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่ใช้วิธีการสอน แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.2 ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

1.3 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบร่วมมืออยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 ผลการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยึดหลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นกระบวนการกลุ่ม การทำงานเป็นทีม ซึ่งผู้เรียนทั้งกลุ่มจะต้องช่วยเหลือและพาให้กลุ่มก้าวหน้าไปพร้อมๆกัน โดยเริ่มตั้งแต่การจัดกลุ่มผู้เรียนที่คละความสามารถกันทั้งระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้เรียนที่เก่ง ก็จะช่วยผู้เรียนที่อ่อน ทำให้ทั้งกลุ่มเกิดการเรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน และสามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งผู้เรียนแต่ละคนยังได้ฝึกซ้อมเนื้อหาบทเรียนและทบทวนด้วยการปฏิบัติได้ที่ละขั้นตอน ทำให้เกิดความเข้าใจและทำซ้ำได้อย่างแม่นยำ ซึ่งเป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเข้าใจได้อย่างชัดเจน และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวิทยา วอสเบียน (2555) ซึ่งวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการสอนวิชาคณิตาร์เบื้องต้นโดยใช้วิธีดีเป็นสื่อหลัก ที่พบว่าผู้เรียนที่เรียนแบบร่วมมือ โดยวิธีการเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนและการทำซ้ำมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนแบบปกติ

2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้เนื่องจากการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงทักษะ ได้แก่การกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อต่างๆอย่างหลากหลาย เช่น การเรียนจากเนื้อหาที่กำหนด จากใบความรู้ จากใบงานให้ฝึกปฏิบัติ ฯลฯ ซึ่งจะต้องฝึกปฏิบัติจริงทุกบทเรียน โดยวิธีการและสื่อที่นำมาใช้ใช้มีความเหมาะสมกับลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวผู้เรียนจะได้เรียนกับครู ได้เรียนร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม และได้เรียนด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง และทำซ้ำๆจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดความคงทนในการจดจำเรียนรู้ และส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนมากขึ้น คือคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งผลการวิจัยในเรื่องนี้ ตรงกับการวิจัยของ สมสวาท โพธิ์กฎ (2552) ที่ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยรูปแบบ Student Teams-Achievement Division หรือ เอส.ที.เอ.ดี. (STAD) ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกุดชุม วิทยาคม จำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศิริพร ทูเครือ (2544) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความคงทนในการเรียนดีกว่าก่อนเรียน

2.3 ผลการสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้เรียนพึงพอใจในการเรียนของผู้เรียนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังจากเรียนจบทั้ง 16 ชั่วโมง พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 โดยแยกเป็นความพึงพอใจในแต่ละด้านดังนี้คือ ด้านองค์ประกอบของบทเรียน ผู้เรียนมีความพึงพอใจทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่ได้คะแนนสูงสุดคือ ด้านความชัดเจนของการเสนอเนื้อหา ซึ่งแสดงว่า การสร้างบทเรียน มีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และสามารถปฏิบัติกิจกรรมการฝึกทักษะได้ มีภาพประกอบชัดเจน ส่วนในด้านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่ามีความพึงพอใจในระดับมากเช่นเดียวกัน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่าการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยเกื้อกูลกันในกลุ่ม และจากการสังเกตเพิ่มเติมพบว่า พบว่า ผู้เรียนที่รู้จักกันมาก่อนที่จะเข้าเรียน และมีโอกาสอยู่กลุ่มเดียวกัน จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และส่งผลให้มีความตั้งใจเรียนและสามารถอยู่ร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมครบทุกบทเรียน ดีกว่ากลุ่มที่ไม่คุ้นเคยกัน ซึ่งสิ่งนี้สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือในด้านความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทางบวก (Positive Interdependent) หมายถึงการพึ่งพากันซึ่งทำให้เกิดผลสำเร็จในด้านการได้รับผลประโยชน์จากความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มอาจจะเป็นผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม นอกจากนั้น ยังมีการปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม โดยผู้เรียนมีการปรึกษาหารือในระหว่างการเรียนอยู่ตลอดเวลา เช่น การช่วยเพื่อนฝึกวิธีการจับคอร์ด วิธีการจำชื่อคอร์ด โดยใช้การสังเกตเป็นเบื้องต้นหลังจากนั้นสมาชิกกลุ่มที่เชี่ยวชาญในทักษะนั้น ก็จะเข้าไปช่วยฝึกทักษะให้เพื่อนที่ยังทำไม่ได้ และยังช่วยกันทบทวนทักษะนั้น

จนทั้งกลุ่มเกิดความชำนาญ จนสามารถผ่านการทดสอบไปได้ทั้งกลุ่มและรายบุคคล มีการมอบหมาย ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกในกลุ่ม โดยในกลุ่มสมาชิกมีหน้าที่แตกต่างกัน แต่ทุกคนก็ ทำหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับ เช่น หัวหน้ากลุ่ม จะดูแลสมาชิก แบ่งงานให้สมาชิกทุกคน ไปปฏิบัติตาม หน้าที่ของตน สมาชิกบางคนได้รับมอบหมายให้ฝึกทักษะให้กับสมาชิกที่ยังไม่ชำนาญ สมาชิกกลุ่มคน นั้นก็ปฏิบัติตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดีเป็นต้น โดยผู้สังเกตการณ์ในกลุ่ม เป็นผู้ตรวจสอบ และรายงานให้หัวหน้ากลุ่มและสมาชิกกลุ่มทราบ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าสมาชิกทำงานตามที่ได้รับ มอบหมายได้ นอกจากนั้น ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่มและระหว่าง กลุ่มอย่างชัดเจน กล่าวคือมีการการพูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันตลอดเวลา มีการยอมรับความ คิดเห็นของสมาชิกที่แตกต่างกัน เมื่อเกิดปัญหาข้อโต้แย้ง ก็จะมีการชี้แจงเหตุผลซึ่งในที่สุดก็ยอมรับ เหตุผลดังกล่าว โดยไม่มีการขัดแย้งและการสังเกตพฤติกรรม พบว่ามีข้อค้นพบเพิ่มเติมคือ ถ้าใน กลุ่มสมาชิกเป็นเพศเดียวกัน จะรวมกลุ่มกันดีกว่ามีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกว่ากลุ่มที่ต่างเพศกัน ด้านอายุ พบว่า ถ้าสมาชิกที่อายุมากจะได้รับการยอมรับให้เป็นผู้นำกลุ่มมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า และระดับ การศึกษาก็เป็นตัวแปรที่พบว่า ถ้าสมาชิกที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะได้รับการยอมรับมากกว่าผู้ที่มี การศึกษาน้อยกว่า ผลจากการวิจัยในข้อนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของสารีพันธ์ุ ศุภวรรณ (2545) ที่ วิจัยเรื่องการพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกระบบโรงเรียนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมกัน เพื่อ พัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของเด็กเร่ร่อน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมกันของ กลุ่มทดลอง หลังการใช้โปรแกรมสูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมทดลอง ในด้านการฟังพาดภัยเกี่ยวคู่กัน ในกลุ่ม การปรึกษาหารือ การมอบหมายความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกในกลุ่ม และการมี ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ในการจัดกลุ่มผู้เรียน ควรจัดกลุ่มผู้เรียนเพศเดียวกันและวัยใกล้เคียงกัน ให้อยู่ ในกลุ่มเดียวกัน เพราะจะสร้างความคุ้นเคยได้ง่ายและทำให้การฝึกทักษะเป็นไปได้ดี แต่ในกรณีที่ ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกัน ควรมีกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกัน ก่อนที่จะใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ

3.1.3 ด้านอายุและระดับการศึกษา ควรจัดกลุ่มผู้เรียนให้สมาชิกในกลุ่มมีอายุและ ระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน เพราะจะมีความสนใจในสิ่งที่ใกล้เคียงกัน ทำให้มีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ในการเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้เรียนที่มีอายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ในการสอนแบบ ร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2.2 ควรศึกษาแนวทางการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน กับการสอนดนตรีประเภทอื่นๆ เช่น เปียโน คีย์บอร์ด แซกโซโฟน เป็นต้น

3.2.3 ควรทำการวิจัยการสอนแบบร่วมมือโดยใช้กับรูปแบบอื่นๆ กับการเรียนการ สอนดนตรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2545) เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร ครูสภาลาดพร้าว
- กระทรวงศึกษาธิการ (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ฉบับเพิ่มเติม 2545 _____ (2554) หลักสูตรวิชากีตาร์เบื้องต้น เอกสารอัดสำเนา
- _____ (2545) การเรียนรู้แบบร่วมมือ กรุงเทพมหานคร ครูสภา ลาดพร้าว
- กิจจา เตารัตน์ (2554) “การพัฒนาชุดการฝึกทักษะกีตาร์คลาสสิกเบื้องต้น” ค้นคืนวันที่ 20 ธันวาคม 2556 จาก <http://www.kroobannok.com/blog/53158>
- โกศล มีคุณ และณรงค์ เทียมเมฆ (2545) “ผลการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่มีต่อจิตลักษณะ และพฤติกรรมของครู” ใน *ทฤษฎีและการวิจัยโครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนา ระบบพฤติกรรมไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- ชัยวัฒน์ อนันตสิทธิ์สกุล และปัฐพล รัตนจินดา (2547) “การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการสอนและความพึงพอใจของนักเรียนระหว่างการสอนด้วยเทคนิค Student Teams and Achievement Divisions (STAD) และการบรรยาย” ค้นคืนวันที่ 21 มกราคม 2557 จาก <http://library.phcsuphan.ac.th/dublinfull.php?f=all&ID=441>
- ณรุทธ์ สุทธิจิตต์ (2535) *สาระดนตรีศึกษา: แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทศนา แคมมณี (2554) *ศาสตร์การสอน* กรุงเทพมหานคร ด้านสุทธาการพิมพ์จำกัด
- _____ (2552) *14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นนทชัย นवलสะอาด (2554) “ชุดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องตรีโกณมิติโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2549) *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพมหานคร จามจุรีโปรดักท์
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2535) *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* กรุงเทพมหานคร เจริญผลฟิงเกอร์ปรีนแอนมีเดีย
- พิเศษ ภัทรพงษ์ (2540) “การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชากีตาร์เบื้องต้นสำหรับผู้เรียนกลุ่มสนใจ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดนครสวรรค์” วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษาของโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ราชบัณฑิตยสถาน (2542) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525* พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร นานมีบุ๊ค

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2540) *สถิติวิทยาทางการวิจัย* พิมพ์ครั้งที่ 3 ภาควิชาการวัดผล และวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาส์น
- วิชาการกิตติ์ บริษัทสยามดนตรียามาฮ่าจำกัด (2541) *หนังสือเพลงประกอบบทเรียนวิชากีตาร์เบื้องต้น* เอกสารอัดสำเนา
- ศิริพร ทูเครือ (2544) “ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้แผนผังมโนทัศน์ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สมนึก ภัททิยธนี (2546) *การวัดผลการศึกษา* กาฬสินธุ์ ประสานการพิมพ์
- สมสวาท โพธิ์ภู (2552) “ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สารีพันธ์ุ ศุภวรรณ (2545) “การพัฒนาโปรแกรมการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาสำหรับเด็กเรื้อรัง” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2552) *สาระหลักการและแนวคิด ประกอบการดำเนินงานกศน: คัมภีร์ กศน.* กรุงเทพมหานคร เอน.เอ.รัตนเทรตตั้ง
- สำนักงานมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2540) “หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น” ค้นคืนวันที่ 21 มกราคม 2557 จาก <http://pimporn.nsdv.go.th/commerce/shortcourse/first.htm>
- วิทยา วอสเบียน (2555) “การพัฒนาชุดการสอนวิชากีตาร์เบื้องต้น สำหรับผู้เรียนผู้ใหญ่โดยใช้วิธีที่เป็นสื่อหลัก กรณีศึกษาโรงเรียนดนตรีเครือข่ายสยามกลการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- อรนุช บุญโถ (2542) “การพัฒนาชุดการสอนเรื่องคีย์บอร์ดเบื้องต้น ชุดวิชาดุริยางค์สากล สำหรับนักเรียน ระดับนาฏศิลป์ขั้นต้น” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- Bandura, A. (1986). *Social Foundations of Thought and Action*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice-Hall.
- Bloom, B. S. (1976). *Taxonomy of Education Objective, Handbook I Cognitive Domain*. New York: David Mc Kay.
- Johnson, D.W & Johnson, R.T. (1987). *Cooperation and Competition: Theory and Research*. Edina, MN: Interaction Book.

Klausmeier, Herbert J, and Ripple, Richard E. (1971). *Learning and Human Abilities*.

New York: Harper & Row, Publishers

Slavin, R.E. (1987, Summer). "Cooperative Learning" *Review of Educational Research* 50: 315-342

Slavin, R.E. (1987, November). "Cooperative Learning and Cooperative School". *Education Leadership*. 45(3): 7-13

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก
แผนการสอน

แผนการสอน

1. คู่มือครูประกอบด้วย
  - แผนการจัดการเรียนรู้
  - คำชี้แจงสำหรับครู
  - บทบาทครู
  - สิ่งที่คุณต้องเตรียม
2. คู่มือนักเรียนประกอบด้วย
  - บทบาทนักเรียน
  - เนื้อหาที่จะเรียน
3. สื่อการเรียนและอุปกรณ์การเรียนประกอบด้วย
  - แบบทดสอบก่อนเรียน
  - ใบความรู้
  - ใบงาน
  - แบบทดสอบหลังเรียน
  - ใบเฉลย
  - โน้ตเพลง “แค่บอกว่ารักเธอ”
  - โน้ตเพลง “Imagine”
  - เครื่องมือและเครื่องดนตรี ได้แก่ กีตาร์ เครื่องตั้งจังหวะ (Metronom) ปิ๊กกีตาร์ ดินสอปากกา สีเมจิก น้้ายาลบหมึก แก้ว โต๊ะ สแตนด์โน้ต เป็นต้น
  - แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

คู่มือครู สำหรับการใช้แผนการสอนประกอบการเรียนการสอน

การจัดทำแผนการสอนเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากีตาร์เบื้องต้นโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือ กับวิธีการสอนแบบปกติในโรงเรียนดนตรีจังหวัดลำปาง” โดยใช้ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative) และใช้เทคนิค STAD แผนการสอนประกอบไปด้วย

1. สาระสำคัญ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
3. จุดประสงค์การเรียนรู้
4. สาระการเรียนรู้

แผนการสอนนี้ใช้ระยะเวลา 16 ชั่วโมง สอนสัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง คิดเป็นสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง

คุณสมบัติของผู้ใช้แผนการสอน

ผู้ใช้แผนการสอนนี้จะต้องเป็นครูสอนวิชากีตาร์ มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาดนตรีสากล

การใช้แผนการสอน

1. ขั้นเตรียมการสอน

1.1 ศึกษาโครงสร้าง สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้

1.2 ศึกษาแผนการสอน เนื้อหาและกิจกรรม

1.3 ตรวจสอบเอกสารประกอบแผนการสอนและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้อย่างสม่ำเสมอ

2. ขั้นตอนกิจกรรมการเรียนการสอน

ในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนควรดำเนินไปตามแผนการเรียนที่กำหนด ซึ่งมีจำนวน 8 แผนตามลำดับ การสอนนี้จัดขึ้นเพื่อเน้นทักษะปฏิบัติ ผู้สอนจะต้องทบทวนบทเรียน และตรวจสอบการฝึกของผู้เรียนที่ได้เรียนในคาบเรียนที่ผ่านมาทุกครั้ง และประเมินผลทักษะระหว่างเรียน เพื่อให้ทราบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

3. การประเมินผล

3.1 การประเมินผล เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบขอบเขตเนื้อหาที่ทำการประเมิน

3.2 การประเมินในแต่ละครั้งของการเรียนการสอน ผู้สอนควรเตรียมคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละครั้ง เพื่อประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนที่มีต่อเนื้อหาการเรียนการสอน ประเมินผลด้วยแบบทดสอบทักษะการเล่นกีตาร์

3.3 การประเมินภาคปฏิบัติ ควรประเมินในเวลาดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อ กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติ

คำชี้แจงเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

แผนการสอนนี้สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการเล่นกีตาร์ของผู้เรียน ในโรงเรียนดนตรี จังหวัด ลำปาง ประเมินทักษะการเล่นกีตาร์ จะแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. การทดสอบก่อนเรียน ทำการทดสอบพื้นฐานความรู้เพื่อคัดเลือกผู้เรียน โดยใช้ แบบทดสอบทักษะการเล่นกีตาร์ ทำการทดสอบ และจัดบันทึกระดับคะแนน
2. การทดสอบระหว่างเรียน ทำการทดสอบท้ายคาบเรียนทุกคาบ โดยใช้เอกสารใบงานที่ กำหนดให้แต่ละแผนการสอนทำการทดสอบ แล้วจัดบันทึกระดับคะแนน
3. การทดสอบหลังเรียน ทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอนครบทุกแผนจัดการเรียนรู้ โดยประเมินผลการทดสอบทักษะการเล่นกีตาร์ และจัดบันทึกระดับคะแนน

หลังการทดสอบ ผู้สอนทำการรวมคะแนนที่สะสมไว้ทั้งหมด เพื่อหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย เลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และจัดบันทึกระดับคะแนน

การใช้แบบสำรวจความคิดเห็น

เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนคาบเรียนสุดท้ายของบทที่ 8 ผู้สอนสำรวจความคิดเห็นของ ผู้เรียนที่มีต่อแผนการสอน โดยให้ผู้เรียนตอบแบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียน

คำชี้แจงสำหรับครู

ศึกษาขั้นตอนในการใช้ชุดกิจกรรมนี้ให้เข้าใจ และปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเคร่งครัด

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนและแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน
2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน
3. ครูอธิบายวิธีการใช้ชุดกิจกรรมที่เน้นวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ให้นักเรียน ทุกคนเข้าใจ
4. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน
5. ครูให้โอกาสนักเรียนที่ไม่เข้าใจได้ซักถามเกี่ยวกับวิธีการเรียน ขั้นตอนการใช้ชุดกิจกรรม หรือบทบาทของนักเรียน ตลอดจนข้อสงสัยอื่น ๆ
6. ก่อนเรียนชุดกิจกรรมแต่ละชุด ต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน และครูแจ้ง คะแนนฐานแก่นักเรียนทุกคนโดยนำ คะแนนฐานมาคิดเป็นร้อยละ และให้แต่ละคนบันทึกคะแนน ฐานของตนไว้
7. ชื่อนำเข้าสู่บทเรียนให้เป็นหน้าที่ของครูเป็นผู้นำเข้าสู่บทเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม ในการทำกิจกรรม
8. เมื่อนักเรียนเข้านั่งประจำกลุ่มของตนเองแล้ว ตัวแทนกลุ่มจะรับผิดชอบกิจกรรมกลุ่มละ 1 ชุด ประกอบด้วย 1. ใบความรู้ 2. ใบงาน
9. ให้นักเรียนประกอบกิจกรรมตามเวลาที่กำหนด อย่างเคร่งครัด

10. นักเรียนช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนมา โดยครูเป็นเพียงที่ปรึกษาคอยแนะนำ เมื่อนักเรียนมี ปัญหาขอความช่วยเหลือเท่านั้น

11. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เวลาไม่เกิน 10 นาที และต้องตรวจกระดาษคำตอบทันทีเพื่อที่นักเรียนจะได้ทราบคะแนนพัฒนาของตนเองและคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่มโดยครูอธิบายวิธีการคำนวณคะแนนพัฒนาของตนเองและคะแนนพัฒนาเฉลี่ยของกลุ่ม

12. นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ที่ระบุไว้ ครูควรให้นักเรียนกลับไปศึกษากิจกรรมนั้นใหม่ แล้วทำแบบทดสอบหลังเรียนให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

บทบาทครู

สิ่งที่ครูควรปฏิบัติก่อน หลัง และขณะที่ใช้ชุดกิจกรรม มีดังนี้

1. ครูต้องศึกษาวิธีใช้แผนการสอน ตลอดจนวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD การวัด และประเมินผลให้เข้าใจ

2. ครูต้องค้นคว้า และอ่านเนื้อหาที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม

3. ครูต้องเตรียมการสอนล่วงหน้า เตรียมสถานที่ สื่อการสอนต่าง ๆ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ อื่นๆ ที่ไม่ได้จัดไว้ในแผนการสอน ให้พร้อมก่อนที่จะใช้

4. การจัดห้องเรียนควรแบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 4 คน จัดวางสื่อการสอนตามแผนผัง (อาจเปลี่ยนแปลงได้)

5. ครูต้องดูแลตรวจสื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ในแผนการสอน ให้เรียบร้อยก่อนและหลังการใช้ทุกครั้ง

6. ครูต้องให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนทุกครั้ง

7. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่มๆ ละ 1 คน และเลขานุการกลุ่มๆ ละ 1 คน

8. ขณะที่นักเรียนประกอบกิจกรรม ครูผู้สอนควรดูแลอย่างใกล้ชิด เมื่อมีปัญหาในการเรียน จะได้ให้ความช่วยเหลือทันที รวมทั้งอธิบายข้อสงสัยในการเรียนเป็นรายบุคคลด้วย

9. ขณะนักเรียนทำกิจกรรม ครูไม่ควรพูดเสียงดัง หากมีอะไรจะพูดต้องพูดเป็นรายกลุ่มหรือรายบุคคล ต้องไม่รบกวนการทำกิจกรรมของกลุ่มอื่นของนักเรียนยกเว้นกรณีที่นักเรียนมีข้อสงสัย

10. การสรุปบทเรียนควรเป็นกิจกรรมร่วมกันของนักเรียนทุกกลุ่ม

11. หลังการเรียนและสรุปบทเรียนแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนประจำแผนการสอน ทุกแผน

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

2. ใบความรู้ จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

3. ใบงานที่ 1 จำนวน เท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

4. ใบงานที่ 2 จำนวน เท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

5. ใบงานที่ 3 จำนวน เท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

6. ใบงานที่ 4 จำนวน เท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

7. แบบทดสอบหลังเรียน จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง
8. บัตรเฉลย จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง
9. ซีทเพลง “แค่บอกว่ารักเธอ” จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง
10. ซีทเพลง “Imagine” จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง
11. เครื่องมือและเครื่องดนตรี ได้แก่ กีตาร์ เครื่องเคาะจังหวะ(Metronorm) ปีกกีตาร์ ดินสอ ปากกา สีเมจิก น้ยายาลบหมึก เป็นต้น จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง
12. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้แบบ STAD จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง
13. แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม จำนวนเท่ากับผู้เรียนในแต่ละครั้ง

บทบาทนักเรียน

- ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงบทบาทของนักเรียน ดังนี้
  1. หัวหน้ากลุ่ม มีหน้าที่ ดังนี้
    - เป็นผู้นำในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม โดยทำหน้าที่อ่าน ใบงาน เพื่อให้ทุกคนทำตามคำสั่งในการประกอบกิจกรรม ให้เป็นไปตามขั้นตอน
    - ควบคุม ดูแลการทำงาน หรือการประกอบกิจกรรมภายในกลุ่มให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ส่งเสียงดังรบกวนกลุ่มอื่น
    - ตรวจสอบการจัดเก็บอุปกรณ์ให้เรียบร้อยหลังเสร็จกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว
    - เป็นผู้ติดต่อกับครูเมื่อมีปัญหาภายในกลุ่ม
    - เป็นผู้อ่านใบเฉลยแต่ละกิจกรรมให้เพื่อนฟังเพื่อตรวจคำตอบ
  2. เลขานุการ มีหน้าที่ดังนี้
    - เป็นผู้บันทึกกิจกรรมในใบกิจกรรมต่าง ๆ
    - เป็นผู้แจกใบความรู้ ใบงานและรวบรวมส่งครูเมื่อสมาชิก ทุกคนทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว
  3. สมาชิกกลุ่ม มีหน้าที่ ดังนี้
    - ปฏิบัติกิจกรรมด้วยความตั้งใจและให้ทันตามกำหนดโดยไม่ชวนเพื่อนคุยหรือเล่น
    - ศึกษาใบความรู้ ใบงานและปรึกษาหารือกันภายในกลุ่ม
    - ร่วมปรึกษาหารือและสรุปผลจากการปฏิบัติกิจกรรมภายในกลุ่ม
    - ช่วยเก็บ วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนต่างๆ ของกลุ่มตนเองใส่ซองให้เรียบร้อย นอกจากใบบันทึกกิจกรรมที่ต้องส่งให้ครูตรวจให้รวบรวมส่งครู

การประเมินผล

1. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-แบบทดสอบหลังเรียน
2. ประเมินจากผลงานของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรมจากใบงาน
3. ประเมินจากผลงานของนักเรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
4. สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียน
5. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลักสูตรวิชากีตาร์เบื้องต้น

ระยะเวลาในการสอน

16 ชั่วโมง

พื้นความรู้ของผู้เรียน

1. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)
2. อายุระหว่าง 13 – 15 ปี

ผลการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในวิชากีตาร์
2. เพื่อให้มีทักษะในการเล่นกีตาร์เบื้องต้น
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชากีตาร์

อัตราเวลาเรียน

สอนสัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 2 ชั่วโมง

คิดเป็นสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง

เปิดสอน 4 รอบ รอบละ 2 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 10.00 – 19.00 น

รวมระยะเวลา 16 ชั่วโมง

เนื้อหาวิชากีตาร์เบื้องต้น

- 1) ความรู้ทั่วไปในการเรียนกีตาร์
  - ประวัติความเป็นมาของกีตาร์
  - การเรียกชื่อส่วนประกอบของกีตาร์เบื้องต้น
  - ทำนอง การวางมือและแขน รวมทั้งการวางนิ้วมือที่ถูกต้อง (ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)
- 2) การฝึกทักษะเล่นคอร์ดอย่างง่าย
  - คอร์ด C Am Dm G7 (ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)
- 3) การฝึกทักษะเล่นคอร์ดพร้อมกับจังหวะ
  - คอร์ด C Am Dm G7 (ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)
- 4) การฝึกปฏิบัติจากบทเพลงในหนังสือเพลง
  - 4.1 ฝึกหัดเล่นเพลง แคบอกว่ารักเธอ
    - ฝึกหัดเล่นคอร์ดตามแบบฝึกหัด เช่น
คอร์ด C Am Em Dm F G7 (ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)
    - ฝึกหัดเล่นคอร์ดพร้อมกับจังหวะ เช่น
คอร์ด C Am Em Dm F G7 (ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)

- ฝึกหัดเล่นคอร์ดพร้อมกับจังหวะทั้งเพลง เช่น

คอร์ด C Am Em Dm F G7

(ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)

4.2 ฝึกหัดเล่นเพลง Imagine

- ฝึกหัดเล่นคอร์ดตามแบบฝึกหัด พร้อมกับจังหวะ เช่น

คอร์ด C Cmaj7 F Fmaj7 Am Dm Dm7 G7 E

(ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)

- ฝึกหัดเล่นคอร์ด พร้อมกับจังหวะทั้งเพลง เช่น

คอร์ด C Cmaj7 F Fmaj7 Am Dm Dm7 G7 E

(ใช้เวลา 2 ชั่วโมง)

ผลการเรียนรู้ที่จะใช้ในการวิจัย

1. นักเรียนสามารถบอกประวัติของกีตาร์ได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายส่วนประกอบของกีตาร์ได้
3. นักเรียน จัดทำน้้ง การวางมือและแขน รวมทั้งการวางนิ้วมือได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนอธิบายขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ดกีตาร์ได้
5. นักเรียนสามารถจับคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง
6. นักเรียนสามารถ เล่นคอร์ดกีตาร์ไปพร้อมกับจังหวะตามบทเพลงได้อย่างถูกต้อง
7. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชากีตาร์

สาระการเรียนรู้ วิชาดนตรี ปีการศึกษา 2556

หน่วยการเรียนรู้ วิชากีตาร์เบื้องต้น (ครั้งที่ 2)

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเรียนคอร์ดในบันไดเสียง C เมเจอร์
(จำนวน 2 ชั่วโมง)

1. สาระสำคัญ

คอร์ด หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีความแตกต่างกัน ประกอบด้วยโน้ตตั้งแต่3ตัวขึ้นไป ถ้าเปล่งเสียงออกมาพร้อมกันจะเป็นลักษณะ การตีคอร์ด(block chord) ถ้าเปล่งเสียงออกมาทีละเสียงจะเป็นลักษณะ การเกาคอร์ด (broken chord) คอร์ดเกิดจากการนำโน้ตในบันไดเสียง C เมเจอร์ มาเล่นด้วยกันตั้งแต่3ตัวขึ้นไป ได้แก่ โน้ตขั้นที่1หรือ โน้ตพื้นฐาน (Root) โน้ตขั้นที่3 โน้ตขั้นที่ 5 และ โน้ตขั้นที่7 จากบันไดเสียง C เมเจอร์ ถ้าเล่นโน้ต C E G จะได้คอร์ด C เมเจอร์ เป็นต้น

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 2.1 นักเรียนสามารถเรียกชื่อคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง
- 2.2 นักเรียนสามารถจับคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- 3.1 สามารถเรียกชื่อคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง
- 3.2 สามารถจับคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

- 4.1 วิธีการจับคอร์ดในบันไดเสียง C เมเจอร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7
- 4.2 วิธีการเปลี่ยนคอร์ดได้อย่างถูกต้อง
- 1.3 วิธีการตีคอร์ดกีตาร์เข้ากับจังหวะ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD	การเรียนรู้แบบปกติ
<p>ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียนประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้ 1. วิธีการจับคอร์ดในบันไดเสียง C เมเจอร์ ดังนี้ <p>คอร์ด C Am Dm G7</p> <ul style="list-style-type: none"> 2. วิธีการเปลี่ยนคอร์ดได้อย่างถูกต้อง ดังนี้ คอร์ด <p>C Am Dm G7</p>	<p>ขั้นที่ 1 การนำเข้าสู่บทเรียนประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังนี้ 1. วิธีการจับคอร์ดในบันไดเสียง C เมเจอร์ ดังนี้ <p>คอร์ด C Am Dm G7</p> <ul style="list-style-type: none"> 1. วิธีการเปลี่ยนคอร์ดได้อย่างถูกต้อง ดังนี้คอร์ด C <p>Am Dm G7</p>

แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD	การเรียนรู้แบบปกติ
<p>3.วิธีการดีดคอร์ดกีตาร์เข้ากับจังหวะโดยใช้วิธีการดีดลงไปพร้อมกับเครื่องเคาะจังหวะ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแจ้งคะแนนฐานของแต่ละบุคคล - ผู้สอนบอกเกณฑ์และให้รางวัลกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ และทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ใหม่ 	<p>3.วิธีการดีดคอร์ดกีตาร์เข้ากับจังหวะโดยใช้วิธีการดีดลงไปพร้อมกับเครื่องเคาะจังหวะ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแจ้งคะแนนฐานของแต่ละบุคคล
<p>ขั้นที่ 2 การนำเสนอบทเรียน มีขั้นตอนดังนี้</p> <p>2.1 ชั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย</p> <p>1) ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแจกใบความรู้ ใบงานและแบบฝึกหัด เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการจับคอร์ดเมเจอร์ จากบันไดเสียงเมเจอร์ ดังนี้ คอร์ด C, Am, Dm, G7 - ผู้สอนอธิบายและสาธิตวิธีการจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 - ผู้สอนให้นักเรียนทดลองจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 - ผู้สอนอธิบายและสาธิตวิธีการดีดคอร์ดกีตาร์โดยใช้มือซ้ายจับคอร์ด ส่วนมือขวาเป็นตัวควบคุมจังหวะของการดีดในจังหวะพื้นฐาน คือดีด 4 จังหวะซึ่งแต่ละจังหวะมีค่าเท่ากับตัวดำ และให้ดีดลงตามลูกศรชี้ลงโดยใช้เครื่องเคาะจังหวะ (Metronome) เป็นตัวควบคุมจังหวะ ส่วนมือซ้ายจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 เน้นความแม่นยำการจับคอร์ดกับการดีดจะต้องสัมพันธ์กันโดยไม่ให้มองสายกีตาร์ในระหว่างใช้ปีก ดีดแต่ละคอร์ด เป็นต้น - ผู้สอนอธิบายและสาธิตวิธีการจำชื่อคอร์ดโดยสอดแทรกเทคนิคการจับคอร์ดเพื่อให้ความแม่นยำและถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากที่สุด 	<p>ขั้นที่ 2 การนำเสนอบทเรียน มีขั้นตอนดังนี้</p> <p>2.1 ชั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย</p> <p>1) ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแจกใบความรู้ ใบงานและแบบฝึกหัด เพื่อที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการจับคอร์ดเมเจอร์ จากบันไดเสียงเมเจอร์ ดังนี้ คอร์ด C, Am, Dm, G7 - ผู้สอนอธิบายและสาธิตวิธีการจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 - ผู้สอนให้นักเรียนทดลองจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 - ผู้สอนอธิบายและสาธิตวิธีการดีดคอร์ดกีตาร์โดยใช้มือซ้ายจับคอร์ด ส่วนมือขวาเป็นตัวควบคุมจังหวะของการดีด ในจังหวะพื้นฐาน คือดีด 4 จังหวะซึ่งแต่ละจังหวะมีค่าเท่ากับตัวดำ และให้ดีดกีตาร์ลงตามลูกศรชี้ลงโดยใช้เครื่องเคาะจังหวะ (Metronome) เป็นตัวควบคุมจังหวะ ส่วนมือซ้ายจับคอร์ดกีตาร์ เช่น คอร์ด C Am Dm G7 เน้นความแม่นยำการจับคอร์ดกับการดีดจะต้องสัมพันธ์กันโดยไม่ให้มองสายกีตาร์ในระหว่างใช้ปีกกีตาร์ดีดแต่ละคอร์ด เป็นต้น ผู้สอนอธิบายและสาธิตวิธีการจำชื่อคอร์ดโดยสอดแทรกเทคนิคการจับคอร์ดอย่างไรถึงจะมีความแม่นยำและถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากที่สุดชื่อคอร์ดให้ถูกต้องและแม่นยำ

แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD	การเรียนรู้แบบปกติ
<p>2) ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ให้ความถนัดและความสามารถของสมาชิกแต่ละคนโดยสังเกตจากใบงานและแบบฝึกหัดที่ได้รับจากครูผู้สอน ซึ่งสมาชิกบางคนอาจจะทำหน้าที่มากกว่า 1 หน้าที่ เช่น เป็นผู้สาธิตการจับคอร์ดกีตาร์และอธิบายให้เพื่อนๆ เข้าใจถึงเทคนิคบางอย่างในการเปลี่ยนคอร์ด การจำชื่อคอร์ดเป็นต้น สมาชิกคนอื่นๆ ฟัง และ ซักถาม และทดลองจับคอร์ดกีตาร์โดยใช้เทคนิควิธีการจำ</p>	
<p>ขั้นที่ 3 การเรียนกลุ่มย่อย (Team Study)</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 คน ดังนี้คือ เก่ง กลาง อ่อน ตามลำดับ 1 – 2 - 1 - กิจกรรมของกลุ่มประกอบด้วย ศึกษาหัวข้อที่เรียนจากใบความรู้ ใบงาน และแบบฝึกหัดที่ครูกำหนด แล้วเริ่มหาคำตอบจากใบงานโดยฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกหัดที่ครูให้มา หลังจากที่ได้ผู้สอนได้สอนเนื้อหาตามบทเรียนแล้ว ให้กลุ่มวางแผนการเรียนรู้แบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ให้ความถนัดและความสามารถของสมาชิกแต่ละคนโดยสังเกตจากใบความรู้ ใบงานและแบบฝึกหัดที่ได้รับจากผู้สอน ซึ่งสมาชิกบางคนอาจจะทำหน้าที่มากกว่า 1 หน้าที่ เช่น เป็นผู้สาธิตการจับคอร์ดกีตาร์และอธิบายให้เพื่อนๆ เข้าใจถึงเทคนิคบางอย่างในการเปลี่ยนคอร์ด การจำชื่อคอร์ดเป็นต้น สมาชิกคนอื่นๆ คอยสังเกต ฟัง และ ซักถาม และทดลองจับคอร์ดกีตาร์โดยใช้เทคนิควิธีการจำชื่อคอร์ดให้ถูกต้องและแม่นยำ เมื่อแบ่งหน้าที่กันเสร็จแล้วมีการมอบหมายให้คนเก่งเป็นคนลงมือปฏิบัติ ตีคอร์ดกีตาร์โดยใช้มือซ้ายจับคอร์ด ส่วนมือขวาเป็นตัวควบคุมจังหวะของการตี ในจังหวะพื้นฐาน คือตี 4 จังหวะซึ่งแต่ละจังหวะมีค่าเท่ากับตัวดำและให้ตีคอร์ดลงตามลูกศรชี้ลงให้ติดลง แต่ถ้าชี้ขึ้นให้ตีขึ้นเป็นต้น โดยใช้เครื่องเคาะจังหวะ(Metronome) เป็นตัวควบคุมจังหวะ ใช้มือขวาทำการตีแล้วใช้มือซ้ายจับคอร์ดกีตาร์ เช่น คอร์ด C Am Dm G7 เน้นความแม่นยำการจับคอร์ดกับการตีจะต้อง 	<p>ขั้นที่ 3 การเรียนกลุ่มย่อย (Team Study)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้นักเรียนศึกษาหัวข้อที่เรียนจากใบความรู้ ใบงานและ แบบฝึกหัดที่ครูกำหนด แล้วเริ่มหาคำตอบจากใบงานโดยฝึกปฏิบัติตามแบบฝึกหัดที่ครูให้มาดังนี้คือ ให้นักเรียนทดลองจับคอร์ดกีตาร์ เช่น คอร์ด C Am Dm G7 - ให้นักเรียนฝึกซ้อมวิธีการตีคอร์ดกีตาร์โดยใช้มือซ้ายจับคอร์ด ส่วนมือขวาเป็นตัวควบคุมจังหวะของการตี ในจังหวะพื้นฐาน คือตี 4 จังหวะซึ่งแต่ละจังหวะมีค่าเท่ากับตัวดำและให้ตีคอร์ดลงตาม ลูก ศร ชี้ลง โดยใช้ เครื่อง วัต จังหวะ (Metronome) ตัวควบคุมจังหวะ และใช้มือขวาทำการตีตามจังหวะ ส่วนมือซ้ายจับคอร์ดกีตาร์ เช่น คอร์ด C Am Dm G7 เน้นความแม่นยำการจับคอร์ดกับการตีจะต้องสัมพันธ์กันโดยไม่ให้มองสายกีตาร์ในระหว่างใช้ปิ๊กกีตาร์ ตีแต่ละคอร์ดเป็นต้น

แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD	การเรียนรู้แบบปกติ
<p>สัมพันธ์กันโดยไม่ให้มองสายกีตาร์ในระหว่างใช้ปิ๊กกีตาร์ ตีแต่ละคอร์ด เป็นต้นและสาธิตวิธีการจำชื่อคอร์ด โดยสอดแทรกเทคนิคการจับคอร์ดเพื่อให้ความแม่นยำและถูกต้อง เพื่อเสนอให้สังเกตตำแหน่งนิ้วมือ ว่าวางตำแหน่งนิ้วมือบนคอกีตาร์รวมทั้งท่าทางการนั่งถูกต้องหรือไม่ ส่วนการตีคอร์ดกีตาร์จะต้องสัมพันธ์กับจังหวะ รวมทั้งให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพเสียงที่ตีแต่ละคอร์ดจะต้องชัดเจนและแม่นยำ ถ้าเสียงไม่ชัดหรือที่เรียกว่าเสียงบอด ผู้เรียนจะต้องหาตำแหน่งการวางนิ้วมือที่เหมาะสม มีเทคนิคที่สำคัญคือควรใช้นิ้วมือซ้ายทั้ง 4 นิ้ว ให้ชิดเฟรท(Fret) หลังแต่ละเฟรท(Fret) เสมอ เพราะว่าจะได้คุณภาพเสียงที่ชัดเจนที่สุด โดยสาธิตให้เพื่อนร่วมกลุ่มดู เช่นวิธีการกด และการตีแต่ละสาย แต่ข้อควรระวังคืออย่าให้นิ้วที่จับคอร์ดแต่ละสายแบนราบจนไปแตะสัมผัสสายอื่นจะทำให้เกิดเสียงบอดหรือเสียงไม่ชัดเจน ต้องรีบแก้ไขทันที</p> <p>ดังนั้นกลุ่มจะต้องช่วยสอนเสริมให้เพื่อน เพื่อให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมาทั้งหมด ซึ่งการทำงานของกลุ่มจะเน้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การนับถือตนเอง (Self-Esteem) และการยอมรับเพื่อนที่เรียนอ่อน ดังนั้นให้สมาชิกในกลุ่มที่ยังเล่นไม่ได้ให้สังเกต ฟัง และ ชักถาม และทดลองฝึกจับคอร์ดกีตาร์ โดยใช้เทคนิควิธีการจำชื่อคอร์ดให้ถูกต้องและแม่นยำ และให้คนเก่งเป็นคนลงมือปฏิบัติ โดยการตีคอร์ดกีตาร์โดยใช้นิ้วมือซ้ายจับคอร์ด ส่วนมือขวาใช้ปิ๊กกีตาร์ตีเพื่อเป็นตัวควบคุมจังหวะของการตี ในจังหวะพื้นฐาน คือตี 4 จังหวะซึ่งแต่ละจังหวะมีค่าเท่ากับตัวดำและให้ตีกีตาร์ลงตามลูกศรชี้ลง โดยใช้เครื่องวัดจังหวะ (Metronome) เป็นตัวควบคุมจังหวะ โดยใช้นิ้วมือขวาทำการตีแล้ว ใช้นิ้วมือซ้าย จับคอร์ดกีตาร์ เช่นคอร์ด C Am Dm G7 เน้นความแม่นยำการจับคอร์ดกับการตีจะต้องสัมพันธ์กันและให้ตรงกับอัตราจังหวะ Tempo ที่กำหนดไว้โดยไม่ให้มอง</p>	

แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD	การเรียนรู้แบบปกติ
<p>สายกีตาร์ในระหว่างใช้ ปิ๊กกีตาร์ตีแต่ละคอร์ด เป็น แล้วอธิบายสาธิตวิธีการจำชื่อคอร์ด โดย สอดแทรกเทคนิคการจับคอร์ดเพื่อให้เล่นได้แม่นยำ และถูกต้อง เพื่อที่จะเสนอแนะให้เพื่อนๆ สังเกต ตำแหน่งนิ้วมือว่าชื่อโน้ตกับการวางตำแหน่งนิ้วมือ บนคอกีตาร์รวมทั้งท่าทางการเล่นกีตาร์จะต้อง สัมพันธ์กัน รวมทั้งให้ระวังคุณภาพเสียงที่ตีแต่ละ คอร์ดจะต้องชัดเจนและแม่นยำ ถ้าเสียงไม่ชัดหรือ ที่เรียกว่าเสียงบอด ผู้เรียนจะต้องหาตำแหน่งการ วางนิ้วมือที่เหมาะสม มีเทคนิคที่สำคัญคือควรใช้ นิ้วมือซ้ายทั้ง 4 นิ้ว กดให้ชิด เฟรท (Fret) หลังแต่ ละ เฟรท(Fret) เสมอ เพราะว่าจะได้เสียงที่ชัดเจน ที่สุดแค่กดเบาๆก็เกิดเสียงแล้ว โดยทำให้เพื่อนร่วม กลุ่มดูวิธีการกด และการตีแต่ละสาย แต่ข้อควร ระวังคือ อย่าให้นิ้วที่จับคอร์ดแต่ละสายแบนราบ จนไปแตะสัมผัสสายอื่นจะทำให้เกิดเสียงบอดหรือ เสียงไม่ชัดเจนนั่นเอง แล้วให้คนเก่งปานกลางและ คนที่อ่อนปฏิบัติตามถ้ายังปฏิบัติไม่ได้ ก็ให้คนเก่ง และเก่งปานกลางช่วยกันแนะนำวิธีการที่ถูกต้อง ให้กับคนที่ยังปฏิบัติไม่ได้ ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆ จน สามารถปฏิบัติได้ ในกรณีที่ผู้เรียนบางคนเล่นไม่ ค่อยได้ไปช้ากว่าคนอื่น ก็ต้องใช้วิธีเล่นเกมสลับสับกับการลงโทษอาจจะมีการตกลงกติกาไว้ก่อน ตามลำดับเช่นถ้าทำผิดครั้งที่ 1-3 จะต้องยอมให้ เพื่อนในทีมจิกจี้คนละ 3 ครั้ง แต่ถ้ายังเล่นไม่ผ่านก็ ให้ทำโทษขั้นต่อไป เช่น ให้แบกกีตาร์โชว์แล้วพูดว่า “คราวหน้าฉันจะไม่ทำผิดอีกแล้ว” ถ้าเล่นผิดหลาย คนก็ต้องถูกทำโทษพร้อมกัน อย่างนี้เป็นต้น เหตุผลที่ทำเช่นนี้เพื่อที่จะกระตุ้นคนที่ไม่ค่อยใส่ใจ เท่าไหร่ พอถูกทำโทษก็จะรู้สึกไม่ดีเพราะเป็นตัว ถ่วง ดังนั้นเขาจะต้องพยายามทำโดยมีคนที่เล่นเก่ง และปานกลางคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือทำให้การ ฝึกกีตาร์มีบรรยากาศเข้มข้นสนุกสนานไปพร้อมๆกับ การฝึกสุดท้ายทั้งกลุ่มก็จะสามารถเล่นกีตาร์ได้ ทั้งนี้คือผลของการเรียนแบบมีส่วนร่วม/แบบ ร่วมมือนั่นเอง</p>	

แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD	การเรียนรู้แบบปกติ
<p>ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบย่อย (หลังเรียน)</p> <p>- ผู้สอนทำการทดสอบนักเรียนโดยการทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ด ความรู้และความสามารถของนักเรียนที่ละคนตามที่ได้เรียนมาโดยไม่มีการช่วยเหลือซึ่ง และต้องทดสอบเก็บคะแนนเป็นรายบุคคล หัวข้อที่ทดสอบมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วิธีการวิเคราะห์คอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์ จากบันไดเสียงเมเจอร์ เช่น คอร์ด C, Am, Dm, G7 2. เทคนิคการจำชื่อคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 3. วิธีการจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 4. วิธีการเปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 <p>ใช้เวลาประมาณ 15 – 30 นาที คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะนำไปเก็บไว้ในแฟ้มสะสมคะแนนของแต่ละคนจากนั้นจะถูกแปลงเป็นคะแนนของแต่ละกลุ่มที่เรียกว่า คะแนนกลุ่มสัมฤทธิ์ แล้วผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันช่วยสรุปเนื้อหาที่เรียนมาโดยมีผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะ เช่นผู้เรียนช่วยกันสรุปเนื้อหา โดยการแบ่งหน้าที่กันทำแล้วแต่ว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นลักษณะใดโดยการแบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละบุคคล</p>	<p>ขั้นตอนที่ 4 การทดสอบย่อย (หลังเรียน)</p> <p>- ผู้สอนทำการทดสอบนักเรียนโดยการทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ด ความรู้ และความสามารถของนักเรียนที่ละคนตามที่ได้เรียน และต้องทดสอบเก็บคะแนนเป็นรายบุคคล หัวข้อที่ทดสอบมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วิธีการวิเคราะห์คอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์ จากบันไดเสียงเมเจอร์ เช่น คอร์ด C, Am, Dm, G7 2. เทคนิคการจำชื่อคอร์ดกีตาร์ เช่น คอร์ด C Am Dm G7 3. วิธีการจับคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 4. วิธีการเปลี่ยนคอร์ดกีตาร์ ดังนี้ คอร์ด C Am Dm G7 ใช้เวลาประมาณ 15-30 นาทีในการทดสอบ คะแนนที่ได้จากการทดสอบจะนำไปเก็บไว้ในแฟ้มสะสมคะแนนของแต่ละคน
<p>ขั้นตอนที่ 5 การคิดคะแนนในการพัฒนาตนเอง</p> <p>- ให้นำคะแนนที่สอบได้ (ของใหม่) นำไปรวมกับคะแนนฐาน (Base Score) (ของเก่า) ถ้ากลุ่มใดได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น จะได้รับรางวัล เช่น ประกาศหน้าชั้นเรียน และติดประกาศที่หน้าบอร์ด</p>	<p>ขั้นตอนที่ 5 การคิดคะแนนในการพัฒนาตนเอง</p> <p>- ให้นำคะแนนที่สอบได้ (ของใหม่) ไปเก็บในแฟ้มสะสมคะแนนของแต่ละคน</p>
<p>ขั้นตอนที่ 6 ขึ้นสรุป</p> <p>- ผู้เรียนช่วยกันสรุปเนื้อหา โดยการแบ่งหน้าที่กันทำ แล้วแต่ว่าเนื้อหาที่เรียนเป็นลักษณะใด และให้นักเรียนแบ่งหน้าที่ตามความถนัดของแต่ละบุคคล</p>	<p>ขั้นตอนที่ 6 ขึ้นสรุป</p> <p>- ผู้สอนให้นักเรียนร่วมกันช่วยสรุปเนื้อหาที่เรียนมาโดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำ</p>

6. วิธีการจับคอร์ดกีตาร์อย่างง่าย

แบ่งขั้นตอนออกได้เป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1

การเรียนรู้วิธีการจับคอร์ดกีตาร์ทั้งคอร์ดเมเจอร์และคอร์ดไมเนอร์ โดยให้ผู้เรียนสามารถอธิบายวิธีการจับคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2

วิธีการฝึกจับคอร์ดกีตาร์ทั้งคอร์ดเมเจอร์และคอร์ดไมเนอร์ โดยผู้เรียนสามารถจับคอร์ดกีตาร์ได้อย่างถูกต้อง

7. สื่อการเรียนการสอน

- 7.1 เครื่องวัดจังหวะ (Metronome)
- 7.2 กีตาร์โปร่ง
- 7.3 ใบความรู้

8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

8.1 วิธีการวัดและการประเมินมีดังนี้คือ

1. สังเกตจากการสังเกตการณ์ การร่วมกิจกรรม และตอบคำถาม
2. การทำใบงาน
3. สังเกตจากการทดสอบทักษะการจับคอร์ด การเปลี่ยนคอร์ดและการตีจังหวะ

9. เครื่องมือวัด และประเมินผล

- 9.1 แบบสังเกตการณ์ การร่วมกิจกรรม และตอบคำถาม
- 9.2 ใบงาน
- 9.3 แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

10. เกณฑ์การวัด และประเมินผล

- 10.1 คะแนนที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมร่วมกิจกรรมกลุ่ม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75
- 10.2 คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

บันทึกผลหลังการสอน

ผลการสอน

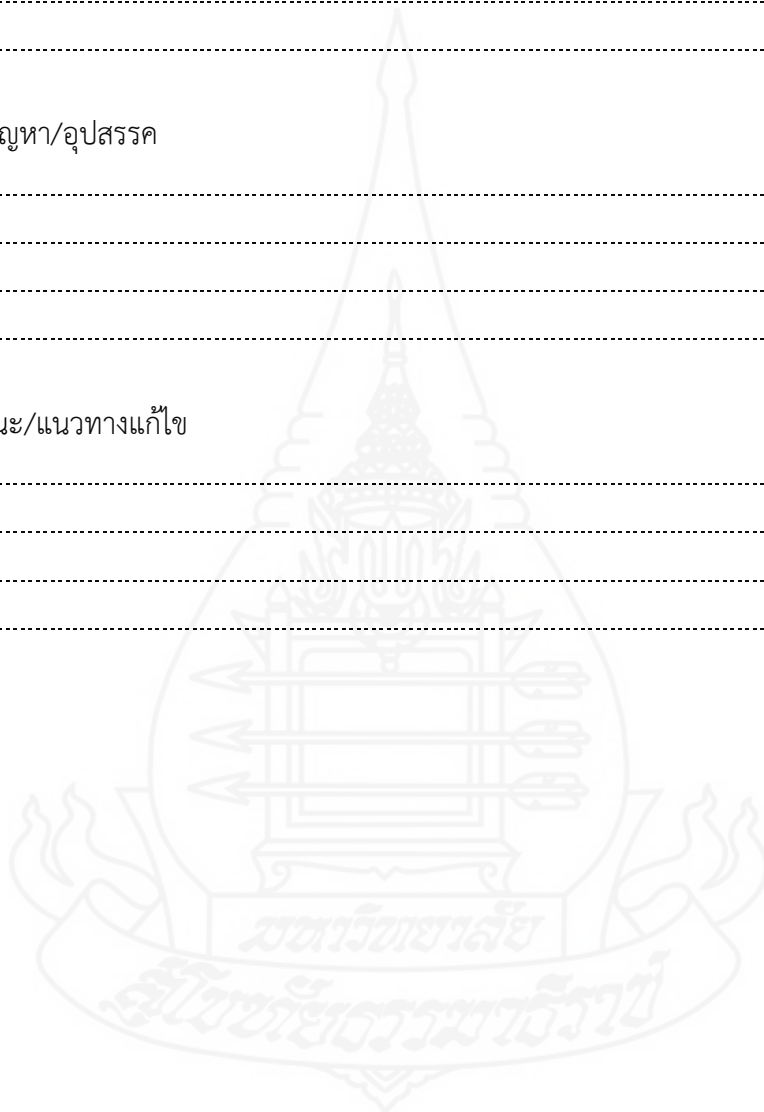
.....
.....
.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

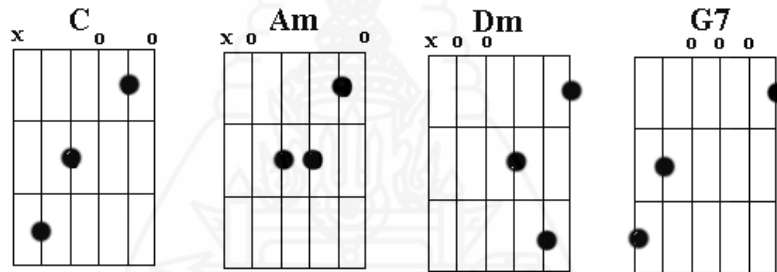

ใบความรู้ที่ 2

คอร์ด คือกลุ่มของตัวโน้ตตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ซึ่งถ้าเราจะถามว่ามีคอร์ดกีตาร์ทั้งหมดกี่คอร์ดในโลกนี้ ไม่มีใครตอบได้เนื่องจากเราสามารถสร้างคอร์ดได้มากมายเหลือเกินแล้วแต่ผู้ประพันธ์แต่ละคน แต่เราก็สามารถจำแนกคอร์ดให้เป็นประเภทต่างๆ ที่สำคัญและพบบ่อยๆ ได้ เช่น คอร์ดเมเจอร์ (major), คอร์ดไมเนอร์(minor) และคอร์ดเซเว่น (7) เป็นต้น

คอร์ดกีตาร์ หมายถึง กลุ่มเสียงที่มีความแตกต่างกัน ประกอบด้วยโน้ตตั้งแต่ 3 ตัวโน้ตขึ้นไป ถ้าเปล่งเสียงออกมาพร้อมกันจะเป็นลักษณะ กลุ่มเสียงหรือเรียกว่าคอร์ด (chord) ส่วนคอร์ดที่เกิดจากการนำโน้ตในบันไดเสียง C เมเจอร์ มาเล่นด้วยกันตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป ได้แก่ โน้ตขั้นที่ 1 หรือ โน้ตพื้นฐาน (Root) โน้ตขั้นที่ 3 โน้ตขั้นที่ 5 และโน้ตขั้นที่ 7 จากบันไดเสียง C เมเจอร์ ถ้าเล่นโน้ต C E G จะได้คอร์ด C เมเจอร์ เป็นต้น

2.1 รูปภาพแสดงการจับคอร์ดกีตาร์ มีดังต่อไปนี้

ให้นักเรียนสังเกตจุดสีด้าบนสายกีตาร์ ให้สังเกตว่าจุดสีด้าอยู่ตำแหน่งสายและอยู่ช่องใดโดยให้นับสายที่ 1 แต่ละรูปภาพทางด้านขวามือของรูปภาพคอร์ดกีตาร์เสมอ ส่วนสายที่ 6 จะอยู่ทางด้านซ้ายมือของรูปภาพคอร์ดกีตาร์เสมอ ช่องบนสุดคือช่องที่ 1, 2, 3 บนคอกีตาร์ ตามลำดับ

ใบงานที่ 1

2.2 ให้นักเรียนฝึกจับคอร์ด C Am Dm G7 และตีตามตัวโน้ต โดยให้ตีดังตามลูกศรดังนี้

จับคอร์ด

มือซ้าย

C | Am | Dm | G7

วิธีการตี

มือขวา

C Am

Dm G7

2.3 ตารางแสดงแบบประเมินแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

แบบวัดผลคาบเรียนที่ 2

ตอนที่ 1

อธิบายวิธีการจับคอร์ดเมเจอร์และไมเนอร์	เกณฑ์การให้คะแนน
อธิบายถูกต้องครอบคลุมทุกประเด็นและมีความชัดเจน	5 คะแนน
อธิบายถูกต้องครอบคลุมประเด็นสำคัญ	4 คะแนน
อธิบายได้ครอบคลุม	3 คะแนน
อธิบายได้บางประเด็น	2 คะแนน
อธิบายได้เพียงเล็กน้อย	1 คะแนน

2.4 ตารางแสดงแบบประเมินแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

แบบวัดผลคาบเรียนที่ 2

อธิบายขั้นตอน วิธีการจำชื่อคอร์ดกีตาร์และการตีคอร์ดกีตาร์	เกณฑ์การให้คะแนน
อธิบายถูกต้องครอบคลุมทุกประเด็นและมีความชัดเจน	5 คะแนน
อธิบายถูกต้องครอบคลุมประเด็นสำคัญ	4 คะแนน
อธิบายได้ครอบคลุม	3 คะแนน
อธิบายได้บางประเด็น	2 คะแนน
อธิบายได้เพียงเล็กน้อย	1 คะแนน

2.5 ตารางแสดงแบบประเมินแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน

ตอนที่ 2

การจับคอร์ดกีตาร์และการเปลี่ยนคอร์ด รวมทั้งการตีคอร์ดกีตาร์	เกณฑ์การให้คะแนน
การจับคอร์ดกีตาร์และการเปลี่ยนคอร์ดรวมทั้งการตีคอร์ดกีตาร์ ผิดพลาดไม่เกิน 3 จุด	5 คะแนน
การจับคอร์ดกีตาร์และการเปลี่ยนคอร์ดรวมทั้งการตีคอร์ดกีตาร์ ผิดพลาด 4-6 จุด	4 คะแนน
การจับคอร์ดกีตาร์และการเปลี่ยนคอร์ดรวมทั้งการตีคอร์ดกีตาร์ ผิดพลาด 7-9 จุด	3 คะแนน
การจับคอร์ดกีตาร์และการเปลี่ยนคอร์ดรวมทั้งการตีคอร์ดกีตาร์ ผิดพลาด 10-12 จุด	2 คะแนน
การจับคอร์ดกีตาร์และการเปลี่ยนคอร์ดรวมทั้งการตีคอร์ดกีตาร์ ผิดพลาดมากกว่า 13 จุด	1 คะแนน

2.6 ตารางแสดงแบบสังเกตการณ์การประเมินทักษะการเล่นกีตาร์

เลข ที่	รายการประเมิน												รวม	สรุป	
	การเล่นคอร์ด				การดีดจังหวะ				การเล่นคอร์ดไป พร้อมกับจังหวะ						
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4			
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															
13															
14															
15															
16															
17															
18															
19															
20															

ระดับคุณภาพ

- 4 คะแนน หมายถึง ดีมาก
 3 คะแนน หมายถึง ดี
 2 คะแนน หมายถึง พอใช้
 1 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมิน

- 11 - 12 คะแนน ดีมาก
 9 - 10 คะแนน ดี
 7 - 8 คะแนน พอใช้
 น้อยกว่า 6 คะแนน ควรปรับปรุง

2.7 ตารางแสดงเกณฑ์การประเมินทักษะการเล่นกีตาร์

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การเล่นคอร์ด	1. การเล่นคอร์ดมีความแม่นยำดีมาก 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ดดีมาก	1. การเล่นคอร์ดมีความผิดพลาด 3-6 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ดพอใช้	1. การเล่นคอร์ดมีความผิดพลาด 7-10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ดยังไม่ค่อยดี	1. การเล่นคอร์ดมีความผิดพลาดมากกว่า 10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ดยังไม่ค่อยดี
การตีคอร์ด	1. การตีคอร์ดมีความแม่นยำดีมาก 2. มีความสอดคล้องในการเล่นตรงกับ Tempo ดีมาก	1. การตีคอร์ดมีความผิดพลาด 3-6 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นตรงกับ Tempo ดี	1. การตีคอร์ดมีความผิดพลาด 7-10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่ค่อยดี	1. การตีคอร์ดมีความผิดพลาดมากกว่า 10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่ค่อยดี
การเล่นคอร์ดไปพร้อมกับจังหวะ	1. จังหวะและการเล่นคอร์ดมีความแม่นยำดีมาก 2. มีความสอดคล้องในการเล่นคอร์ดไปพร้อมกับจังหวะดี	1. จังหวะและการเล่นคอร์ดมีความผิดพลาด 3-6 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นพอใช้	1. จังหวะและการเล่นคอร์ดมีความผิดพลาด 7-10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่ค่อยดี	1. จังหวะและการเล่นคอร์ดมีความผิดพลาดมากกว่า 10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่ค่อยดี

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
(ก่อนเรียน-หลังเรียน)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (ก่อนเรียน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาดนตรี

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
สำหรับผู้เรียนในโรงเรียนดนตรี จังหวัดลำปาง

คำแนะนำของผู้เข้าสอบ

1. ห้ามเปิดแบบทดสอบก่อนได้รับอนุญาต
2. ข้อสอบฉบับนี้มี 1 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ
ก่อนทำอ่านคำสั่งให้ละเอียด เลือกคำตอบที่สุดเพียงข้อเดียว และทำเครื่องหมาย X ลงในช่อง ก ข ค ง ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบให้ทำเครื่องหมาย = ทับแล้วนำ เครื่องหมาย X ลงในช่องใหม่ ตัวอย่าง

ข้อ	ก. A	ข. B	ค. C	ง. D
111	X		~~X~~	

3. เขียนชื่อ - นามสกุล ด้วยตัวบรรจง ให้ถูกต้องชัดเจน
4. โปรดอย่าเขียน หรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในกระดาษข้อสอบ
5. เมื่อทำแบบทดสอบเสร็จแล้วให้ส่งกระดาษคำตอบพร้อมข้อสอบแก่กรรมการกำกับการสอบ
6. ห้ามคัดลอกหรือนำกระดาษออกนอกห้องสอบ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (ก่อนเรียน)

1. โน้ตตัวดำ มีค่าเท่ากับกี่จังหวะ ?

ก. 4 จังหวะ	ข. 3 จังหวะ
ค. 2 จังหวะ	ง. 1 จังหวะ
2. โน้ตตัวตัวขาว มีค่าเท่ากับกี่จังหวะ?

ก. 4 จังหวะ	ข. 3 จังหวะ
ค. 2 จังหวะ	ง. 1 จังหวะ
3. กีตาร์มีวิวัฒนาการที่ยาวนานหลายร้อยปี โดยทั่วไปแล้วจะแบ่งกีตาร์ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ อะไรบ้าง?

ก. กีตาร์คลาสสิกกับกีตาร์โฟล์ค	ข. กีตาร์คลาสสิกกับกีตาร์ไฟฟ้า
ค. กีตาร์คลาสสิกกับกีตาร์สเปน	ง. กีตาร์ไฟฟ้ากับกีตาร์โปร่ง
4. ตัวหยุดของตัวกลมมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ?

ก. 1 จังหวะ	ข. 2 จังหวะ
ค. 3 จังหวะ	ง. 4 จังหวะ
5. ตัวหยุดของตัวดำมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ?

ก. 1 จังหวะ	ข. 2 จังหวะ
ค. 3 จังหวะ	ง. 4 จังหวะ
6. ตัวหยุดของตัวขาวมีค่าเท่ากับกี่จังหวะ?

ก. 1 จังหวะ	ข. 2 จังหวะ
ค. 3 จังหวะ	ง. 4 จังหวะ
7. คอร์ด F ประกอบด้วยตัวโน้ตอะไรบ้าง?

ก. เร-ฟา-ลา	ข. ฟา-ลา-โด
ค. โด-เร-โซล	ง. โด-มี-โซล
8. คอร์ด Em ประกอบด้วยโน้ต 3 ตัวดังนี้ คือ มี-โซล-ที อยากรทราบว่าโน้ตตัวที่ อยู่ที่ตำแหน่งไหน ? บนคอกีตาร์

ก. สาย 3 ช่อง 2	ข. สาย 4 ช่อง 2
ค. สาย 5 ช่อง 2	ง. สาย 6 ช่อง 2
9. คอร์ด C ประกอบด้วยตัวโน้ตอะไรบ้าง?

ก. โด-ฟา-ลา	ข. ฟา-ลา-โด
ค. โด-เร-โซล	ง. โด-มี-โซล
10. ขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ด E ควรใช้นิ้วชี้กดสายอะไร และช่องไหน ข้อใดถูกต้องที่สุด?

ก. สายที่ 3 ช่องที่ 2	ข. สายที่ 2 ช่องที่ 2
ค. สายที่ 3	ง. สายที่ 5 ช่องที่ 2

ใบเฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (ก่อนเรียน)

ข้อ	เฉลย
1	ง
2	ค
3	ง
4	ง
5	ก
6	ข
7	ข
8	ค
9	ง
10	ค
11	ข
12	ข
13	ง
14	ค
15	ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (หลังเรียน)

1. คอร์ด Am ประกอบด้วย โน้ต ลา-โด- มี อยากทราบว่าโน้ต ตัวลา ควรใช้นิ้วอะไรกดในสายที่ 3 ช่องที่ 2

ก. นิ้วชี้	ข. นิ้วกลาง
ค. นิ้วนาง	ง. นิ้วก้อย
2. วิธีการจับคอร์ด C ควรใช้นิ้วชี้ กดสายที่เท่าไร? และช่องอะไร?

ก. สาย 2 ช่อง 3	ข. สาย 3 ช่อง 2
ค. สาย 5 ช่อง 3	ง. สาย 2 ช่อง 1
3. คอร์ด Am ประกอบด้วยโน้ต 3 ตัวดังนี้ คือ ลา-โด-มี
อยากทราบว่า ใช้นิ้วอะไร ? กดโน้ตตัว ลา และสายที่เท่าไร ? ข้อใดถูกต้อง

ก. นิ้วชี้ สาย 5	ข. นิ้วกลาง สาย 4
ค. นิ้วนาง สาย 3	ง. นิ้วก้อย สาย 2
4. ขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ด F ควรใช้นิ้วกลางกดสายอะไร? และช่องไหน? ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. สายที่ 2 ช่องที่ 2	ข. สายที่ 3 ช่องที่ 2
ค. สายที่ 4 ช่องที่ 2	ง. สายที่ 5 ช่องที่ 2
5. ขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ด Am ควรใช้นิ้วกลางกดสายอะไร ? และช่องไหน ? ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. สายที่ 3 ช่องที่ 3	ข. สายที่ 2 ช่องที่ 2
ค. สายที่ 4 ช่องที่ 3	ง. สายที่ 4 ช่องที่ 2
6. ขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ด F ควรใช้นิ้วชี้กดสายอะไร? และช่องไหน ? ข้อใดถูกต้องที่สุด

ก. สายที่ 2 ช่องที่ 2	ข. สายที่ 1 ช่องที่ 2
ค. สายที่ 1 กับ 2 ช่องที่ 1	ง. สายที่ 3 กับ 2 ช่องที่ 2
7. ขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ด Am ควรใช้นิ้วชี้กดสายอะไร? และช่องไหน ? ข้อใดถูกต้องที่สุด?

ก. สายที่ 3 ช่องที่ 3	ข. สายที่ 2 ช่องที่ 1
ค. สายที่ 4 ช่องที่ 3	ง. สายที่ 4 ช่องที่ 2
8. คอร์ด G7 ประกอบด้วยโน้ต 4 ตัวดังนี้ คือ โชล-ที-เร -ฟา อยากทราบว่าโน้ต ตัวฟา ควรกดสายอะไร และช่องที่เท่าไร บนคอกีตาร์

ก. สาย 1 ช่อง 2	ข. สาย 3 ช่อง 2
ค. สาย 2 ช่อง 2	ง. สาย 1 ช่อง 1
9. ขั้นตอนและวิธีการจับคอร์ด F ควรใช้นิ้วก้อยกดสายอะไร ? และช่องไหน ? ข้อใดถูกต้องที่สุด?

ก. สายที่ 2 ช่องที่ 3	ข. สายที่ 3 ช่องที่ 3
ค. สายที่ 4 ช่องที่ 3	ง. สายที่ 5 ช่องที่ 3
10. คอร์ด G7 ประกอบด้วยโน้ต 4 ตัวดังนี้ คือ โชล-ที-เร -ฟาอยากทราบว่าโน้ตตัวที ควรกดสายอะไร และช่องที่เท่าไร บนคอกีตาร์

ก. สาย 2 ช่อง 2	ข. สาย 3 ช่อง 2
ค. สาย 4 ช่อง 2	ง. สาย 5 ช่อง 2

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (หลังเรียน)

ข้อ	เฉลย	ข้อ	เฉลย
1	ค	9	ค
2	ง	10	ง
3	ค	11	ค
4	ข	12	ข
5	ง	13	ง
6	ค	14	ข
7	ข	15	ค
8	ง		

ภาคผนวก ค

แบบสังเกตการประเมินทักษะการเล่นกีตาร์

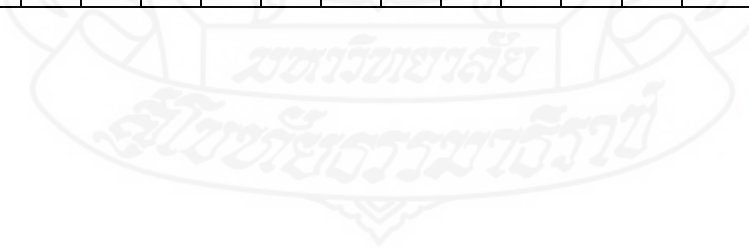
ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การประเมิน
4 คะแนน หมายถึง ดีมาก	11 – 12 คะแนน ดีมาก
3 คะแนน หมายถึง ดี	9 – 10 คะแนน ดี
2 คะแนน หมายถึง พอใช้	7 – 8 คะแนน พอใช้
1 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง	น้อยกว่า 6 คะแนน ควรปรับปรุง

รายละเอียดเกณฑ์การประเมิน

วิธีการ	4	3	2	1
การเล่นคอร์ต	1. การเล่นคอร์ตมีความแม่นยำดีมาก 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ตดีมาก	1. การเล่นคอร์ตมีความผิดพลาด 3-6 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ตพอใช้	1. การเล่นคอร์ตมีความผิดพลาด 7-10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ตยังไม่ค่อยดี	1. การเล่นคอร์ตมีความผิดพลาดมากกว่า 10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเปลี่ยนคอร์ตยังไม่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่
การตีตังหะ	1. การตีตังหะมีความแม่นยำดีมาก 2. มีความสอดคล้องในการเล่นตรงกับ Tempo ดีมาก	1. การตีตังหะมีความผิดพลาด 3 -6 ครั้ง 2. ความสอดคล้องในการเล่นตรงกับ Tempo ดี	1.การตีตังหะมีความผิดพลาด 7-10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่ค่อยดี	1.การตีตังหะมีความผิดพลาดมากกว่า 10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่
การเล่นคอร์ตไปพร้อมกับตังหะ	1. ตังหะและการเล่นคอร์ตมีความแม่นยำดีมาก 2. มีความสอดคล้องในการเล่นคอร์ตไปพร้อมกับตังหะดีมาก	1. ตังหะและการเล่นคอร์ตมีความผิดพลาด 3-6 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นพอใช้	1. ตังหะและการเล่นคอร์ตมีความผิดพลาด 7-10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่ค่อยดี	1. ตังหะและการเล่นคอร์ตมีความผิดพลาดมากกว่า 10 ครั้ง 2. มีความสอดคล้องในการเล่นยังไม่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

แบบสังเกตการประเมินทักษะการเล่นกีตาร์

เลขที่	รายการประเมิน												รวม	สรุป
	การเล่นคอร์ด				การดีดจังหวะ				การเล่นคอร์ดไปพร้อมกับจังหวะ					
	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4		
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

**ตารางแสดงค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
ก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน**

แบบทดสอบก่อนเรียน			แบบทดสอบหลังเรียน		
ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	.74	.28	1	.56	.40
2	.58	.36	2	.72	.40
3	.74	.52	3	.74	.52
4	.78	.44	4	.78	.44
5	.50	.36	5	.56	.40
6	.72	.48	6	.40	.32
7	.70	.52	7	.62	.44
8	.68	.48	8	.78	.36
9	.54	.44	9	.66	.48
10	.54	.52	10	.54	.44
11	.52	.40	11	.72	.32
12	.54	.36	12	.46	.40
13	.60	.40	13	.52	.52
14	.72	.40	14	.60	.44
15	.78	.44	15	.62	.36

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ระหว่าง 0.50 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.28 – 0.52

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบก่อนเรียนอยู่ระหว่าง 0.40 – 0.78 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.32 – 0.52

ภาคผนวก จ

แบบประเมินแบบสอบถามความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบคุณภาพแผนการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

โปรดตรวจสอบแผนการศึกษาดังกล่าวและแสดงความคิดเห็นของท่านโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนน โดยคะแนนแต่ละช่องมีความหมายดังนี้

- 1 หมายถึง เหมาะสมมาก
 0 หมายถึง เหมาะสมพอใช้
 -1 หมายถึง ควรปรับปรุงแก้ไข

ข้อความตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			
	-1	0	1	หมายเหตุ
1. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของแผนการสอนชัดเจน				
2. กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้แต่ละแผนการสอนชัดเจน				
3. สามารถปฏิบัติได้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด				
4. การจัดลำดับเนื้อหาการเรียนการสอนมีความเหมาะสม				
5. เนื้อหาของแต่ละแผนการสอนมีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน				
6. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่อง				
7. ขั้นตอนของแผนการสอนสามารถพัฒนาความรู้ของผู้เรียนได้				
8. เวลาของการทำกิจกรรมการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาอย่างเหมาะสม				
9. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้				
10. กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ				
11. แบบฝึกหัดและบทเพลงส่งเสริมและพัฒนาทักษะการปฏิบัติ				
12. บทเพลงในบทเรียนน่าสนใจ สามารถจูงใจนักเรียนได้				
13. การประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และเนื้อหา				
14. ภาษาที่ใช้ในแผนการสอนมีความชัดเจน				
15. ครูและนักเรียนได้ประโยชน์จากการใช้แผนการสอน				

ภาคผนวก ฉ
หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่ ศธ ที่ ศธ 0522.16/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

17 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี สังข์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายอภิชาติ กันติวังศ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย วิชาเอกบริหารการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นวิชากีตาร์ เบื้องต้น โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติสำหรับผู้เรียน ในโรงเรียนดนตรี ในจังหวัด ลำปาง ชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ (A Comparative of Learning Effectiveness in Short-Course Curriculum of Basic Level Guitar subject between Cooperative Learning Methods and Conservative for Teaching Method in The Musical School in Lampang Province) ตามโครงการ วิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วย

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือวิจัยที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การศึกษานอกระบบ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อรรณพ จินะวัฒน์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ ที่ ศธ 0522.16/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

17 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา เนาว์เย็นผล

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายอภิชาติ กันติวังศ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย วิชาเอกบริหารการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นวิชากีตาร์ เบื้องต้น โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติสำหรับผู้เรียน ในโรงเรียนดนตรี ในจังหวัด ลำปาง ชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ (A Comparative of Learning Effectiveness in Short-Course Curriculum of Basic Level Guitar subject between Cooperative Learning Methods and Conservative for Teaching Method in The Musical School in Lampang Province) ตามโครงการ วิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วย

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือวิจัยที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การศึกษานอกระบบ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อรรณพ จินะวัฒน์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ที่ ศธ ที่ ศธ 0522.16/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

17 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพชร นุตสาระ

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายอภิชาติ กันติวังศ์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย วิชาเอกบริหารการศึกษานอกระบบ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับ อนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หลักสูตรวิชาซีพระยะสั้นวิชากีตาร์ เบื้องต้น โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติสำหรับผู้เรียน ในโรงเรียนดนตรี ในจังหวัด ลำปาง ชื่อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษ (A Comparative of Learning Effectiveness in Short-Course Curriculum of Basic Level Guitar subject between Cooperative Learning Methods and Conservative for Teaching Method in The Musical School in Lampang Province) ตามโครงการ วิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วย

การจัดทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือวิจัยที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและ ได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้น มี ความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงใคร่ขอ ความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้าน การศึกษานอกระบบ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะ นำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึง ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

อรรณพ จินะวัฒน์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณพ จินะวัฒน์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายอภิชาติ กันต้วงศ์
วัน เดือน ปีเกิด	17 มีนาคม 2506
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ปีการศึกษา 2551
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านดนตรีลำปาง จังหวัดลำปาง
ตำแหน่ง	ผู้บริหารโรงเรียนบ้านดนตรีลำปาง

